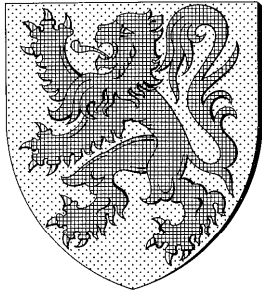

74111193

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 7

VERGADERING VAN VRIJDAG 23 JUNI 1995

BIJZONDER DECREET ONVERENIGBAARHEDEN

BIJZONDER DECREET POLITIEK VERLOF

REGERINGSVERKLARING

REGLEMENT VAN HET PENSIOENFONDS

RESOLUTIE KOPPELING VLAAMSE BEVOEGDHEIDSMATERIES

STATUUT VAN HET LID VAN DE VLAAMSE RAAD

WIJZIGING VAN HET REGLEMENT VAN DE VLAAMSE RAAD

Inhoud

Nr. 7

Vrijdag 23 juni 1995
Middagvergadering

	Blz.
Berichten van verhindering	133
Regeringsverklaring van de Vlaamse regering	
Debat (Voortzetting)	133
Sprekers : de heren L. Sannen, L. Van Nieuwenhuysen, J. Stassen, J. De Roo, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer J. Penris, mevrouw P. Ceysens, de heren F. Wymeersch, P. Lachaert, F. Vermeiren, J. Van Hauthem, A. Denys, mevrouw N. Maes, de heren P. Dewinter, J. Geysels, J. Timmermans, D. Van Mechelen, minister L. Van den Bossche, minister-president L. Van den Brande, minister L. Martens	
Hoofdelijke stemming, blz. 143	
Voorstel van de heren E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad	
Bespreking	155
Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, verslaggever, A. Denys	
Voorstel van resolutie van de heer J. Gabriels betreffende de koppeling van Vlaamse bevoegdheidsmateries aan de federale formatieonderhandelingen	
Verzoek tot spoedbehandeling	156
Sprekers : de heren A. Denys, P. Dewinter	
Bespreking	157
Sprekers : de heren J. Gabriels, J. Timmermans, J. Van Hauthem, J. De Roo, J. Geysels, E. Van Vaerenbergh	
Hoofdelijke stemming	159
Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. van Grembergen en J. Geysels betreffende de onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad	
Algemene bespreking	160
Sprekers : de heren J. De Roo, K. De Gucht	
Artikelsgewijze bespreking	161
Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen	
Algemene bespreking	162
Sprekers : de heer J. Timmermans, mevrouw N. Maes	
Artikelsgewijze bespreking	162
Statuut van het lid van de Vlaamse Raad	
Beraadslaging en stemming	164
Spreker : de heer P. Van Grembergen	
Reglement van het Pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad	
Beraadslaging en stemming	164
Sprekers : mevrouw N. Maes, de heren J. De Roo, K. De Gucht	

Mededeling van de voorzitter	165
Voorstel van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad – 31 (BZ 1995) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	165
Voorstel van bijzonder decreet van de heren E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. van Grembergen en J. Geysels betreffende de onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad – 32 (BZ 1995) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	166
Voorstel van bijzonder decreet van de heren E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen – 48 (BZ 1995) – Nr. 1 en 2 Aangehouden stemmingsen Hoofdelijke stemming	168 173
Regeling van de werkzaamheden	174

VOORZITTER : De heer N. De Batselier

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De **voorzitter** : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

W. Aers, Y. Avontdroot, E. Baldewijns, S. Becq, G. Beerden, W. Beysen, J.-M. Bogaert, G. Bossuyt, L. Bril, J. Browaeyns, L. Cannaearts, G. Cardoen, J. Cauberghs, P. Ceysens, J. Chabert, J. Coens, M. Cordeel, F. Creyelman, N. De Batselier, E. De Groot, K. De Gucht, L. Delcroix, H. De Loor, A. De Maght-Aelbrecht, W. Demeester-De Meyer, J. Demeulenaere, J. De Meyer, A. Denys, P. Deprez, H. De Reuse, P. De Ridder, J. De Roo, M. De Schamphelaere, P. Desmet, R. Deswaene, J. Devolder, P. Dewinter, F. Dielens, M. Dillen, V. Dua, F. Feytons, J. Gabriels, M. Gesquiere, J. Geysels, J. Goos, L. Goovaerts, R. Grijp, V. Heeren, P. Hostekint, P. Huybrechts, T. Kelchtermans, A. Kenzeler, M. Keulen, W. Kuijpers, P. Lachaert, H. Lauwers, J. Laverge, K. Lindekens, C. Lisabeth, M. Logist, D. Lootens-Stael, N. Maes, J. Malcorps, H. Marsoul, L. Martens, E. Matthijs, L. Maximus, T. Merckx-Van Goey, M. Olivier, J. Penris, S. Platteau, L. Quintelier, L. Sannen, F. Sarens, J. Sauwens, J. Sleenckx, J. Stassen, S. Stevaert, F. Strackx, H. Suykerbuyk, G. Swennen, R. Swinnen, J. Taylor, J. Timmermans, B. Tobback, M. Tyberghien-Vandenbussche, A. Van Aperen, R. Van Cleuvenbergen, W. Vandenbossche, L. Van den Bossche, L. Van den Brande, B. Vandendriessche, R. Van Den Heuvel, M. Vanderpoorten, M. Van der Poorten, K. Van Dijck, C. Van Eyken, P. Van Grembergen, J. Van Hautthem, M. Van Hecke, G. Vanleenhove, S. Van Lindt, J.

Van Looy, D. Van Mechelen, G. Van Nieuwenborgh, L. Van Nieuwenhuysen, A. Van Nieuwkerke, K. Van Overmeire, M. Van Peel, H. Van Rompaey, E. Van Rompuy, E. Van Vaerenbergh, R. Van Wallegghem, T. Van Wallendaël, M. Verlinden, F. Vermeiren, C. Verougstraete, E. Verrijken, C. Verwimp-Sillis, R. Voorhamme, J. Weyts, F. Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

D. Ramoudt, buitenslands.

C. Vandenbroeke, ambtsverplichtingen.

REGERINGSVERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Debat (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het debat over de regeringsverklaring van de Vlaamse regering.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer L. Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, naast een inleidende beschouwing over de regeringsverklaring, wil ik namens Agalev bij de hoofdstukken onderwijs, ruimtelijke ordening en woonbeleid enkele bedenkingen en vragen formuleren.

Als neofiet in deze vergadering moet ik u bekennen dat ik bij het lezen van dit regeerakkoord verbaasd was over de algemeenheid en de vaagheid ervan. Ik had wel wat meer

Sannen

concrete planning verwacht, bepaalde tijdschema's en prioriteiten zijn geen overbodige onderdelen van een bestuursakkoord. Vandaag heeft mijn verbazing overigens plaats gemaakt voor ontgoocheling. Vorige week nodigde de voorzitter ons uit om ervoor te zorgen dat het politieke debat in deze vergadering zou worden gestimuleerd. Welnu, dit regeerakkoord geeft daartoe niet meteen aanleiding.

Het eerste thema dat ik zal behandelen is onderwijs en vorming. Wat mij opvalt, is de feitelijke splitsing tussen de permanente vorming in hoofdstuk 1.4 en het onderwijs in hoofdstuk 5.3. Die ont koppeling mag geen aanleiding geven tot een de *facto* ont koppeling tussen enerzijds het reguliere scholenonderwijs en anderzijds de vorming. Bovendien heb ik de indruk dat het hoofdstuk over de vorming door economische overwegingen werd geïnspireerd. De kwalificatie van de werknemers staat centraal. Tevens wil ik in dit verband de aandacht vestigen op enige inconsequentie tussen het vrij recent verminderen van het aantal kredieturen voor de werknemer en het stringenter maken van deze mogelijkheid en de pathetische oproep tot permanente vorming en kennisuitbreiding in deze verklaring.

De zogenaamde nieuwe aanpak ter zake, waarbij wordt verwezen naar een nauwe samenwerking en onderlinge taakafstemming tussen de overheid en de verschillende vormen van vorming en onderwijs is niet zo nieuw, het was reeds opgenomen in de vorige regeringsverklaring. De vraag rijst echter wanneer er hiervan werk wordt gemaakt. De hervorming van het volwassenenonderwijs en de aanpak van de permanente vorming vragen inderdaad een prioritaire aanpak. Die aanpak moet ook een ontzuilde aanpak zijn, op die manier kunnen de middelen op de meest efficiënte manier worden aangewend. Ideologische keuzemogelijkheden lijken me geen relevant element in de discussie over volwassenenvorming en permanente vorming.

Minister L. Van de Bossche : Naargelang van het soort onderwijs kan men moduleren in hoeverre men met de vrijheid van onderwijs rekening zal houden. Beweren dat de Grondwet voor het volwassenenonderwijs niet van toepassing is, is een ongrondwettelijke mededeling.

De heer L. Sannen : Mijnheer de minister, ik sprak over de verantwoordelijkheid die de regering krijgt om het volwassenenonderwijs te hervormen. Men kan hierbij principes hanteren die vooral zijn gebaseerd op een pluralistische aanpak om de middelen zo efficiënt mogelijk te kunnen aanwenden.

De heer L. Van den Bossche : Ik wil aanvaarden dat men naargelang van de aard van het onderwijs kan moduleren

in hoeverre men gestalte geeft aan de vrijheid van onderwijs. Maar het is ongrondwettelijk te zeggen dat voor volwassenenonderwijs de Grondwet niet van toepassing is. Daar moet ik u terechtwijzen.

De heer L. Sannen : Ik heb het over de verantwoordelijkheid van de regering. Ze moet het volwassenenonderwijs hervormen en moduleren. Dat kan vanuit het principe van een pluralistische aanpak, zodat de middelen zo efficiënt mogelijk aangewend worden.

De heer L. Van den Bossche : De regering kan en zal voorstellen om deze materie als minder gevoelig te beschouwen. Ze is er echter ook toe gehouden om met haar voorstellen binnen de Grondwet te blijven. Bovendien houden efficiëntie en effectiviteit in het onderwijs niet steeds verband met de net-werkelijkheid. Men vindt het soms gemakkelijk dat als oorzaak van de omvang van de uitgaven aan te wijzen. Dikwijls is de aanleiding hiertoe echter de wilde programmatie. Vaak is het – zuiver onderwijs-economisch gezien – belangrijker de discussie over het aanbod en de stratificatie ervan te voeren, dan over de netten.

De heer L. Sannen : Ik ben het daarmee eens. Het komt er enkel op aan het aanbod zo efficiënt mogelijk te maken.

In verband van de permanente vorming steun ik de vraag van de studenten dat de regering meer verantwoordelijkheid zou nemen in verband met het inschrijvingsgeld voor de voortgezette academische opleidingen. De regering heeft hier een verantwoordelijkheid. Ook de voortgezette opleidingen moeten een democratisch recht blijven, en dus voor iedereen betaalbaar zijn.

Als het universitair onderwijs op internationaal en Europees niveau concurrentieel wil blijven, moet de versnippering van het universitaire landschap op het vlak van opleiding en instellingen vermeden worden. Ik gebruik met opzet de term vermeden worden. Het regeerakkoord vermeldt tegengegaan worden. Die term is iets te statisch. Bij een dergelijke sanering mag men immers niet zomaar vertrekken van de bestaande situatie. Men moet ook ruimte laten voor creativiteit en inventiviteit, voor initiatieven die nieuwe wegen bewandelen. De kwaliteit van onze universiteiten is niet gebaat bij een status quo, maar ook niet bij het a priori versterken van de oude, traditionele universiteiten.

De universiteiten, die internationale samenwerking in het vooruitzicht stellen, wapenen zich immers het best voor de toekomst. Het initiatief van het Limburgs Universitair Centrum en van de Nederlandse Rijksuniversiteit van Limburg, om uit te groeien tot een grensoverschrijdende, echte Europese universiteit die de internationale dimensie in haar structuur en studie-aanbod incalculeert, ver-

Samen

dient daarom alle aandacht en steun. Om een dergelijke fusie mogelijk te maken, moeten de nodige decretale initiatieven worden genomen. Ik hoop dat de minister van Onderwijs die decretale initiatieven ten volle zal steunen.

De heer L. Van den Bossche : Enerzijds pleit u ervoor – wat naar mijn mening correct is – om het universitaire landschap meer te oriënteren naar de vorming van zwaartepunten. Anderzijds pleit u ervoor om zonder meer een extra universiteit uit te bouwen. Dat is niet met elkaar te rijmen. Elkeen is blijkbaar verkozen waar hij verkozen is.

De heer L. Sannen : Mijnheer de minister. Ik sta hier niet als vertegenwoordiger van de plaats waar ik verkozen ben. Ik ben verkozen als Vlaams parlementslid, en ben als dusdanig verantwoordelijk voor heel Vlaanderen. Ik geloof dat een project voor een landsgrensoverstijgende uitbouw van de universiteiten prachtig kan passen in een Europese dimensie. Maar laten we die discussie op een ander ogenblik voortzetten.

Het automatisch indexeren van de studietoelagen is niet voldoende om het huidig systeem sociaal correcter te maken. Men zal ook de berekening ervan deels moeten herzien. Het is wenselijk dat de relatie kadastraal inkomen – bedrijfsinkomen pas gaat spelen boven een bepaald minimaal kadastraal inkomen. Een andere eis, waar Agalev al een tijd voor ijvert, is evenmin terug te vinden in het regeerakkoord. Het betreft de gelijkschakeling van de sociale toelagen voor de studenten van het universitair onderwijs met die voor studenten van het hoger onderwijs buiten de universiteit. Die discriminatie moet op termijn worden beëindigd.

De hervorming van de lerarenopleiding is een absolute prioriteit. Maar in dit regeerakkoord valt die hervorming erg mager uit. Zelfs het ontwerp van decreet van u, mijnheer Van den Bossche, dat er uiteindelijk niet gekomen is en op zich reeds een schraal afkooksel was van de beleidsvoorbereidende stukken van de laatste jaren, is er niet meer in terug te vinden. Hier lijkt mij in elk geval een koppeling met de begeleiding van de beginnende leraren en navorming wenselijk.

Bij het verlenen van een grotere autonomie aan de secundaire scholen ontstaat ongetwijfeld het probleem dat een niet gering aantal scholen onvoldoende toegerust en in staat is die autonomie ook in beleid te vertalen. Zij hebben te kampen met een beleidsvoerend onvermogen dat zowel bij de inrichtende macht als bij de directie heerst.

Het gevaar is ook niet denkbeeldig dat de autonomie en de enveloppefinanciering zoals die nu voorgestaan worden door de Vlaamse regering, een beleidslijn is die veel eerder ingegeven wordt door mercantiele overwegingen dan door kwalitatieve overwegingen. In dit verband kunnen

wij wat leren over het budgettaire keurslijf waarin de hogescholen verzeild dreigen te raken. Het responsabiliseren van de scholen mag niet leiden tot het de-responsabiliseren van de overheid.

De problematiek van de studiekeuzebegeleiding, het zogenaamde waternalstelsel, de problematiek van het spijbelen enzovoort, komen zo goed als niet aan bod. Het regeerakkoord handelt weer eens over structuren en geld, terwijl de werkelijke problemen van leraren en leerlingen nauwelijks besproken worden. Uit de recente studie over Kansongelijkheid in het onderwijs van Jef Verhoeven en Thierry Kochuyt blijkt duidelijk dat de school faalt in het creëren van gelijke kansen. Hierover wordt niets gezegd in het regeerakkoord. Evenmin als over de rol van het onderwijs in de totale vorming en ontwikkeling van jongeren, over het feit dat men minder accurate kennis en meer ontwikkeling moet aanbieden in de scholen en over het zorgzaam omgaan met jongeren.

In verband met het thema van de ruimtelijke ordening wil ik eerst en vooral wijzen op het feit dat in het regeerakkoord niet meer wordt verwezen naar een nieuw decreet op de ruimtelijke ordening. De wispelturige wetgeving uit het verleden en de vernieuwde situatie waarin wij zijn terechtgekomen, vraagt nochtans dringend om zo een nieuw decreet. Heeft de SP misschien de illusie opgegeven, nu ze in deze krappe meerderheid zit, om een nieuw akkoord te realiseren, omdat zij vrezen dat de CVP hen niet zal volgen in een beleid naar een stringenter ruimtelijke ordening ?

Het structuurplan Vlaanderen heeft onze volledige steun op voorwaarde dat er onmiddellijk werk wordt gemaakt van een wettelijk kader voor dit ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

De bodembestemming, een thema dat opnieuw opgeroepen wordt, lijkt me interessant. Maar ik vraag me af of men opnieuw de traditionele middelen zal gebruiken van BPA's en gewestplannen dan wel of er nieuwe elementen worden gecreëerd om de bodembestemming te garanderen.

Ook aan de grondbank zijn risico's verbonden. Men moet zich richten op inbreiding en de draagkracht van het leefmilieu.

Bij alles wat in het regeerakkoord staat geschreven wil ik tot slot een bedenking plaatsen. Gisteren hoorde ik vertellen dat wat er ook geschreven staat, de praktijk in Vlaanderen toch altijd anders is. Dit keer hoop ik dat dit tot resultaat zal hebben dat het concrete beleid van deze nieuwe regering meer om het lijf zal hebben dan de holle frasen die in het regeerakkoord staan. Ik dank u.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, tijdens de vorige legislatuur heeft het Vlaams Blok geregeld aan de ministeriële mouw getrokken om aandacht en initiatieven te vragen ten voordele van Vlaams-Brabant en Voeren.

Mijn fractie heeft niet moeten wachten op de ontmanning van de Limburgse gouverneur om vast te stellen dat in Voeren de mosselen nog lang niet aan wal zijn. Mijn fractie moest evenmin de schok krijgen van de voorbije gemeenteraadsverkiezingen om in te zien dat de situatie in de Brusselse rand systematisch verslechtert.

Tenslotte heeft mijn fractie niet gewacht tot de memorabele negende november 1994 om maatregelen te vragen zodat de verdere denationalisering van Vlaams-Brabant een halt kan worden toegevoerd en Voeren van het biregionalisme wordt gespaard.

Het verontrust ons dat het regeerakkoord slechts één zinnenstuk heeft voor Voeren en zich beperkt tot de afwerking van het actieprogramma. Dat zinnenstuk klinkt wat terminaal en wekt de indruk dat het Voeren-hoofdstuk daarmee wordt afgesloten.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : De vorige Vlaamse regering heeft een versterkt actieprogramma voor Voeren uitgewerkt. Ik heb dat tijdens de voorbije regeerperiode uitvoerig toegelicht. Het actieprogramma bepaalt dat de Vlaamse regering om de zes maanden contacten zal leggen met de betrokkenen te velde om de uitvoering van de genomen maatregelen te verzekeren.

Daarom ben ik van mening dat het voldoende is dat het regeerakkoord vermeldt dat we het actieprogramma strikt zullen volgen.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Dat neemt niet weg dat het regeerakkoord geen maatregelen bevat inzake nieuwe initiatieven en met geen woord rept over de afschaffing van de sterk misbruikte faciliteiten.

Bovendien bevat het regeerakkoord geen duidelijke bepalingen inzake het Voeren-statuut.

Het Vlaams Blok had gehoopt dat de regering een biregionaal statuut voor Voeren kordaat zou afwijzen. Men mag immers verwachten dat deze problematiek tijdens de volgende regeerperiode nog aan bod zal komen.

Het Vlaams Blok heeft tijdens de vorige regeerperiode de kans gekregen om de acties inzake Vlaams-Brabant te bespreken in de werkgroep Brussel-Vlaams-Brabant. Hoewel ik toegeef dat een aantal voorstellen meer dan verdienstelijk is, ben ik van mening dat het toegankelijk

maken van het arboretum van Groenendaal, de uitbouw van het visteeltcentrum in Linkebeek, de verdere uitbreiding van het park te Beersel en de vestiging van KMO's in Drogenbos de verfransing en vervreemding in de Brusselse rand geen halt zullen toeroepen, laat staan terugdringen.

Uw uitgangspunt dienaangaande in het regeerakkoord dat kiest voor een grotere openheid voor eurocraten en andere vreemdelingen is niet correct.

Deze openheid heeft ons Brussel reeds gekost. Deze openheid heeft tot gevolg gehad dat de meeste randgemeenten in vlaamsonvriendelijke handen zijn gevallen.

De praktijk bewijst dat alle inspanningen voor de buitenlanders en de Franstaligen tot op heden geen vruchten hebben afgeworpen. Deze bevolkingsgroepen vertonen immers niet de minste neiging om het Vlaamse karakter van hun omgeving te respecteren. Ik spreek dan nog niet eens over hun integratie of assimilatie.

Mijnheer de minister-president, u kunt beter de werkelijkheid onder ogen zien.

Als de Nederlandstaligen noodgedwongen uit de rand blijven wegtrekken en door anderstaligen worden vervangen, dan kunt u de Vlaamse identiteit onmogelijk versterken. Het beste middel waarover u beschikt om aan die verbrusseling een einde te maken vanuit de Vlaamse regering, is een woonvestigingsdecreet op basis van een taalcriterium. Intussen moeten de Vlabinvest-projecten wel zeer dringend worden verwezenlijkt. Wij pleiten voor meer middelen voor Vlabinvest. Wij denken ook aan huursubsidies en aan premies, bijvoorbeeld voor de Vlaamse ambtenaren die zich in Brussel of in de Vlaamse rand komen vestigen.

Wij verwachten dat de regering de Vlaamse identiteit in Vlaams-Brabant ook verdedigt, niet alleen door het oprichten van gebouwen of het vestigen van instellingen, maar ook door er permanent op toe te zien dat de taalwetgeving ook door de lokale besturen wordt nageleefd.

Het Nederlandstalig onderwijs moet zo worden georganiseerd dat het peil hoog blijft. Wij pleiten dan ook voor overgangsklassen voor anderstaligen waar ze bijvoorbeeld gedurende een jaar een taalbad zouden krijgen. Inzake het Franstalige onderwijs in de randgemeenten pleiten wij ervoor dat de Vlaamse regering dezelfde houding zou aannemen als de Franstalige regering voor het Nederlandstalige onderwijs in Komen. Dat betekent dat de Vlaamse regering niet langer subsidies zou toekennen aan dat Franstalige onderwijs.

De regering pleit ook voor een stringent open-ruimtebeleid voor de Vlaamse rand. Dat juichen wij toe, maar het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen zorgt wel voor de

Van Nieuwenhuysen

versteving van wat reeds aanwezig is aan stedelijk weefsel. Aangezien er reeds heel wat stedelijk weefsel aansluit bij de Brusselse agglomeratie, zal dat tot gevolg hebben dat de zes randgemeenten en de deelgemeenten niet alleen urbanistisch, maar ook sociologisch geheel gaan verbrussen. In dat verband is het trouwens opvallend dat u niet spreekt over de Vlaamse rand rond Brussel, maar over de Brusselse rand.

Wij vinden het positief dat u erkent dat er negatieve gevolgen verbonden zijn aan de internationalisering van Brussel. Toch verwachten wij wat dat betreft weinig van het overleg met het Hoofdstedelijk Gewest. Daarom denken wij dat er zonder meer een inschrijvingsstop moet komen voor die gemeenten waar de druk van de inwijking te groot is.

Zolang de Franse Gemeenschap het territorialiteitsbeginsel niet erkent, lijkt het ons logisch dat de Vlaamse regering een aanwezigheidspolitiek voert in die gebieden waar de autochtone bevolking altijd al Nederlandstalig was en vaak nog is. Ik denk daarbij aan gemeenten als Edingen en Komen. In verband met die laatste gemeente zou ik willen vragen dat de minister van onderwijs zijn belofte nakomt in verband met de uitbreiding van de Vlaamse school.

Naast de belangrijke institutionele eisen die gisteren al door collega Van Hauthem werden verwoord, steunt het Vlaams Blok de pogingen van de Vlaamse regering om het Vlaamse karakter van de rand rond Brussel en van Voeren te bewaren of te verstevigen. Deze initiatieven moeten worden gehandhaafd en zo mogelijk in aantal worden opgevoerd. De Vlaamse regering moet er scherp op toezien dat de taalwetgeving en de Vlaamse decreten overall worden nageleefd en toegepast. Wij zullen erover waken dat de regering werk maakt van haar eerder geformuleerde belofte dat de inwoners van de bedreigde gemeenten minstens dezelfde voorzieningen zouden genieten als de Vlamingen elders. Dat is nog altijd niet het geval. Er moet eindelijk werk worden gemaakt van een woonvestigingswet waarbij de taal het onmisbaar bewijs voor de sociologische banden met de streek levert. Wij vragen ten slotte een uitdrukkelijke verklaring tegen iedere wijziging van het statuut van Voeren in een biregionaal statuut. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer J. Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal niet ten overvloede herhalen dat wij met een erg vage tekst worden geconfronteerd, ook wat de welzijnssector betreft.

Wij hebben geprobeerd daarin een aantal lijnen te ontdekken en dat heeft ons tot enkele bedenkingen gebracht.

Misschien is onze kritiek enigszins onterecht, maar dat is ook te wijten aan de vaagheid en de onduidelijkheid van de teksten.

Mijnheer de minister, u haalt ten eerste een oud adagium boven, namelijk dat voorkomen beter is dan genezen. Dat is volkomen waar, maar wij hebben toch heel wat vragen bij uw beleid.

U zweert bij een centrale welzijnsraad. Als er één orgaan niet zal werken inzake preventie, dan is dat toch wel een centralistisch orgaan. Het gaat dan om een ver-van-mijn-bed-show die wordt opgevoerd. Preventie kan slechts werken als mensen echt betrokken worden bij de zaak en, om uw jargon te gebruiken, geappelleerd worden.

Ten tweede, is het uw bedoeling de initiatiefnemers in de welzijnssector te responsabiliseren om zo de kwaliteitszorg te verhogen. Dat is een lovenswaardig initiatief, maar de methodes die u daarvoor naar voren schuift, namelijk de deregulering en een budgetfinanciering – het werken met budgetten – doen vragen rijzen. Ik ken de welzijnssector zeer goed en ik vrees dat die budgettering te laag zal zijn en een hele reeks nadelige gevolgen zal hebben. De initiatiefnemers zullen namelijk met een te laag budget moeten werken en meer verantwoordelijkheid moeten dragen voor werkings- en personeelskosten. Het gevolg is dat er zal moeten worden bespaard, in de eerste plaats op het personeel. Men zal dat doen door mensen minder te gaan betalen of personeel met een lagere scholingsgraad aan te trekken. Daardoor zal de sociale onrust weer stijgen en de kwaliteit zal weer naar beneden gaan.

U kunt deze nadelige gevolgen waarschijnlijk oplossen door een aantal regels uit te vaardigen, maar daardoor blijft er weinig over van de oorspronkelijke doelstelling, namelijk de deregulering.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister L. Martens : Mijnheer Stassen, u spreekt over de centrale welzijnsraad. Ik ben ervan overtuigd dat het goed is om in de welzijnssector, waar er een grote versnippering of fragmentering heerst – waar er ook tal van goede en goed gemotiveerde initiatieven zijn – meer samenhang te creëren. Het is goed dat men niet alleen vanuit zijn eigen sector denkt en handelt, maar dat men ook probeert een algemeen overzicht te krijgen. Een welzijnsraad tegenover een verregaande versnippering die de cohesie verhindert, kan een belangrijke bijdrage zijn. Op die manier is het mogelijk een aantal grote oriëntaties uit te stippelen.

De heer J. Stassen : Akkoord, maar de grote uitdaging zal dan toch zijn dat die raad voeling heeft met het actieterrein, anders kan er van preventie geen sprake meer zijn.

Minister L. Martens : Daar ben ik het volkomen met u eens. Responsabiliseren houdt een aantal keuzen in. De hamvraag is hier of wij verregaand moeten reglementeren dan wel afspraken moeten maken met de instellingen of verenigingen over een aantal kwaliteitsdoelstellingen. Wanneer men hun, via deregulering, de vrijheid laat om een aantal zaken zelf in te vullen, moeten zij ook over de nodige middelen beschikken.

De heer J. Stassen : Dat is de grote vrees van een aantal initiatiefnemers : dat zij geconfronteerd zullen worden met een hele reeks steeds toenemende behoeften, terwijl de beschikbare gelden niet evenredig stijgen. Dan komt men in een zeer moeilijke situatie, zeker als men verantwoordelijk zou zijn voor zowel werkings- als personeelskosten. Ik doel vooral daarop, want men zal daarbij vooral oplossingen moeten zoeken via besparingen, waarvan ik vrees dat het besparen op het personeel wordt, met alle gevolgen die dit meebrengt, zoals onrust en kwaliteitsverlies. Dat is hetgeen ik wilde aanhalen.

Minister Martens : We zullen dat in elk geval samen met het terrein bekijken.

De heer J. Stassen : De structuur van de welzijns- en gezondheidssector blijft gelukkig hetzelfde, namelijk van ambulante via semi-residentieel naar residentieel. Het idee dat u naar voren schuift in deze tekst is dat van de communicerende vaten. U zegt, en ik ben het daar eigenlijk 100 procent mee eens, dat u de semi-ambulante of de semi-residentiële sector gaat uitbouwen, maar tegelijkertijd zegt u de residentiële sector te gaan afbouwen. Ik geloof dat dat soort wiskundige logica misschien toepasbaar is in bepaalde domeinen, maar zeker niet in dit, want ik vind dat de residentiële sector een eigen behoefte en dynamiek bezit ; en dat men hem niet zomaar mag afbouwen zonder te kijken wat die eigen behoeften zijn. Dit moge een oproep zijn om die twee niet zomaar met elkaar te verbinden. Ik zeg tegelijkertijd dat het mij zeer veel plezier doet dat u die semi-residentiële sector weer wilt opbouwen, zeker waar het de gehandicaptenzorg betreft, die de laatste tien jaar zwaar is afgebouwd. Ik reken erop dat daar echt werk van gemaakt wordt en ik zal dat ook zeer nauwlettend volgen.

Over het armoedebeleid staat eigenlijk zeer weinig in het akkoord. We kunnen er alleen mee akkoord gaan. De vaagheid is groot, de initiatieven en de dadendrang ontbreken volledig. Ik had toch graag één punt naar voren willen schuiven, waarmee u zou kunnen aantonen dat u echt uw nek uitsteekt met betrekking tot de kansarmoede. Het is het realiseren van het recht op wonen voor de allerarmsten. Als u dat kunt, dan zult u één groot punt in verband met het armoedebeleid kunnen uitwerken.

Wat de bijzondere jeugdzorg betreft, hoop ik dat er echt een snelle evaluatie komt van alle decreten en wetten van de laatste jaren met betrekking tot die sector en dat men dan dringend gaat kijken hoe men die uitkomst eventueel kan combineren met de maatregelen die i.v.m. kansarmoede gepland zijn. Inzake de sociale diensten van de jeugdrechtsbanken hebben de wetten en decreten een grote moedeloosheid en een flagrant non-beleid gecreëerd, met gevolgen voor de bescherming van de minderjarigen tegen mishandeling en andere vormen van verwaarlozing. Ik heb dat in mijn vroegere beroepservaring dagelijks mogen ondervinden, en ik hoop dat de minister die dingen echt tot zijn verantwoordelijkheid zal rekenen en dat hij de sociale diensten daar opnieuw op gaat bouwen.

Op het domein van gehandicaptenbeleid bent u echt zeer beperkt in uw beperkingen. U zegt dat u een beperkt uitbreidingsprogramma wilt realiseren naar Independent Living-projecten. Als er nu één domein is waar zelfstandigheid kan worden gerealiseerd, is het toch wel daar, op voorwaarde dat er geïnvesteerd wordt in huisvesting, in hoogtechnologische middelen, in thuishulp en zo. Mijn vraag is dan ook zeer duidelijk : houd het niet bij de beperkingen, maar bouw ernstig uit.

Voor de rest staat er haast niets in over de gehandicaptensector. Dat wil zeggen dat alles daar goed loopt, of dat er een aantal dingen in orde zullen komen door de uitvoering van de plannen, óf u houdt een aantal dingen achter de hand. Daarover zou ik graag een aantal expliciteringen vernemen. Bijvoorbeeld over de grote behoefte aan plaatsen voor volwassen mentaal-gehandicapten, zowel in dagcentra als in bezigheidstehuizen. U weet zelf hoe groot de nood daar is. Ik zou ook graag hebben dat u dringend de procedure in verband met de inschrijving van mensen met een handicap gaat evalueren en bijsturen. U weet immers ook hoe lang het duurt voor de inschrijving en erkenning van een handicap en zorgvraag in orde is, en dat dit tot een zeer grote ontevredenheid bij de cliënten leidt, en tot een heel moeilijke situatie voor de instellingen die ermee moeten werken. Er is ook een groot verschil in de interpretaties van de evaluatiecommissies van de verschillende provincies. Daarin moet dringend nieuwe duidelijkheid komen, in het belang van de sector, maar vooral ook van de mensen met een handicap.

Een laatste oproep met betrekking tot de gehandicaptenzorg kan als volgt worden samengevat. De afspraken met werknemers en werkgevers in verband met de uitbouw van de sector, de uitbreiding van de werkgelegenheid en betere salariering, moeten worden gerespecteerd. In deze sector werken immers zeer geëngageerde, maar tegelijkertijd ook zeer kritische mensen. Zij zullen het beleid diepgaand evalueren. Een kleine vonk zal voldoende zijn om opnieuw de woede te doen oplaaien. Misschien vegen

Stassen

nieuwe bezems beter en zullen nieuwe meesters minder mismeeesteren.

Het welzijnshoofdstuk van de regeringsverklaring vermeldt dat er behoefte is aan onderzoek in de relatie tussen milieu en gezondheid. De heer Malcorps heeft het hierover reeds uitvoerig gehad. Het verheugt ons dat de Vlaamse regering dit inziet. Deze zin hoort echter thuis in een ander hoofdstuk. Door deze zin in het hoofdstuk over welzijn te plaatsen, wordt de intentie geuit dat de gevolgen van de milieuproblematiek op de gezondheid zullen worden aangepakt. Het is uiteraard niet verkeerd om de gevolgen van deze problematiek aan te pakken, maar het is beter om de aandacht in de eerste plaats te vestigen op de oorzaken om te vermijden dat er nog meer geld moet worden gespendeerd aan de uitbouw van de gezondheidssector.

Mijnheer de minister, u schrijft dat er meer banen moeten komen in de welzijnssector door het stimuleren van de deeltijdse arbeid en door de afbouw van de sociale lasten voor sommige categorieën. Wat dit laatste betreft, pleit ik ervoor dat er geen nieuwe nepstatuten worden gecreëerd. Er moeten volwaardige banen worden gecreëerd. Deeltijdse arbeid in de sector waar een groot deel van de mensen reeds deeltijds werkt, zal geen extra banen meer creëren. Er zijn volwaardige banen nodig.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik ben het op dit punt gedeeltelijk eens met de heer Stassen. De conclusie hiervan mag echter niet uit het oog worden verloren. Indien er geen nieuwe nepstatuten zoals BTK, DAC en IBF, maar enkel volwaardige banen mogen worden gecreëerd, zal de kostprijs van het geheel onvermijdelijk een stuk hoger liggen. Indien dit niet het geval zou zijn, had men in het verleden nooit zijn toevlucht hoeven te zoeken tot nepstatuten. Er zullen dus minder banen kunnen worden gecreëerd.

De heer J. Stassen : Er zal moeten worden nagegaan in hoeverre men binnen de budgettaire mogelijkheden volwaardige werkgelegenheid kan creëren. Eventueel moet een uitbouw van de begroting worden overwogen en moeten er meer middelen komen voor de welzijnssector.

Het hoofdstuk over de migranten irriteerde mij omdat het een paternalistische sfeer uitstraalt. De regeringsverklaring vermeldt dat de Vlaamse regering de projecten voor migranten zal steunen om deze mensen aan te passen aan onze cultuur en gewoonten. Ik ervaar deze intentie als paternalistisch en assimilerend.

Dit hoofdstuk zou een aantal meer gedurfde elementen moeten bevatten. In de eerste plaats vermeld ik in dit ver-

band het openstellen van de Vlaamse administratie voor niet-Europese burgers. Voorts vragen wij u hoe de VFIK-projecten zullen worden uitgevoerd voor kansarmen en migranten. Zullen zij worden geïntegreerd in andere projecten of zullen zij behouden blijven ? Graag zou ik hierover meer duidelijkheid krijgen.

Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, in heel wat televisieshows van populaire zangers en zangeressen probeert men een sfeer te scheppen via kunstmatige mistgordijnen. Deze mist creëert een ijle, aparte en haast mystieke sfeer. Het welzijnsbeleid is voor ons een vrij mistig gegeven, zonder de genoemde mystieke bijklank.

De christen-democratische ideoloog van vroeger kan misschien oriëntatiepunten in deze dichte mist uitzetten. Wij moeten ons ondertussen troosten met Boudewijn de Groot ; als de rook om je hoofd is verdwenen. Ik dank u. (*Applaus bij de AGALEV-fractie*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, in de aanhef van het Vlaams regeerakkoord wordt de geveugelde slogan van Gaston Geens in een voorzichtiger vorm herhaald. Wat we zelf doen, moeten we gewoon beter doen.

Als aanhangers van het vrije initiatief hadden we liever gehad dat er stond : wat we zelf doen, zullen we beter doen. Dan was het zekerder dat de Vlaamse regering effectief zal doen wat ze moet doen.

Die vraag slaat ook op de relatie van de Vlaamse overheid met de steden, gemeenten en provincies. Zeker als de basiswetgeving op de lokale en provinciale besturen aan het Vlaamse gewest wordt toevertrouwd, zoals in het Sint-Michielsakkoord is bepaald.

Ik blijf met vele concrete vragen zitten over het regeerprogramma. Ik veronderstel dat de ministers ongetwijfeld de antwoorden kennen. Tenzij de onderhandelaars zich zouden hebben beperkt tot het opstellen van een lijstje met vragen en problemen en volledige carte blanche aan hun ministers geven.

Dit zou ons ten zeerste verbazen van ten minste één partijvoorzitter, al weet men nooit hoever de liefde van een socialist voor de primadonna's van de CVP kan leiden. (*Rumoer*)

Ik wil het ook hebben over het partnerschap met gemeenten en provincies. De bovenaardse intenties in verband met een geïntegreerde visie, een duidelijke afbakening van taken en bevoegdheden, een versterking van de democratische controle en een pact tussen de gemeente en

De Maght-Aelbrecht

de Vlaamse regering over de herverdeling van de taken en middelen verdienen alle lof. Ze zullen echter in de hemelse lucht blijven zweven indien het partnerschap tussen de Vlaamse regering en de gemeenten en provincies niet snel wordt waargemaakt. In Vlaanderen waait ook zoveel wind.

Als vrouw versta ik onder partnerschap een min of meer evenwaardige machtspositie van de betrokken partijen. In de huiselijke relatie is dit moeilijker te verwezenlijken gezien het sterke karakter van het zwakke geslacht, dixit Aster Berkhof vorige zondag. Dit mag geen verontschuldiging zijn om deze gelijkwaardigheid in de relatie tussen de lokale besturen en de Vlaamse overheid niet na te streven.

Het is de vraag of de Vlaamse steden en gemeenten bereid zijn hun krachten te bundelen en of de Vlaamse regering bereid is om op voet van gelijkheid met deze gebundelde macht te onderhandelen. Als beide vragen niet positief worden beantwoord, kan er geen sprake zijn van partnerschap maar in het beste geval van een bemoederend of bevaderend ouderschap.

Zal de Vlaamse regering met elke gemeente of stad afzonderlijk afspraken maken? Of wordt er echt onderhandeld tussen gelijkwaardige partners?

Zullen de lokale besturen zonder vorm van inspraak de doelstellingen, projecten en bureaucratische criteria van de Vlaamse regering onderschrijven of worden zij vooraf betrokken bij de beleidsvoorbereiding? Blijven zij louter uitvoeringsorganen van de Vlaamse overheid? Is optimale communicatie hetzelfde als het doorspelen van instructies?

Als Vlaamse regering die de welvaart en het welzijn van haar burgers ter harte moeten gaan, hebt u zeker zorgvuldig afgewogen of bepaalde overheidstaken niet beter door particulieren worden uitgeoefend. In uw programma hebt u wel abstracte ruimte maar geen concrete taken gevonden die door de Vlaamse privé-sector efficiënter kunnen worden uitgeoefend. Het geloof van de coalitie in de Vlaamse bedrijven is dus toch niet zo groot als in het economische hoofdstuk van uw document te lezen staat.

De verdeling van de bevoegdheden tussen de diverse overheidsniveaus moet voor de VLD steunen op drie principes. Het subsidiariteitsprincipe houdt in dat wat op een lager niveau kan gebeuren, niet naar een hoger niveau wordt overgeheveld. Het equivalentiebeginsel zegt dat het niveau dat de politieke verantwoordelijkheid draagt, ook de financiële en fiscale verantwoordelijkheid voor zijn rekening neemt. Het profijtbeginsel ten slotte zorgt ervoor dat de burger betaalt voor de overheidsdien-

sten die hij geniet. Welke van deze principes zijn van toepassing? Dat zouden wij willen weten.

De eenheid en eenvoud van het bestuur is het volgende punt dat ik wil bespreken. Als de Vlaamse regering er niet in slaagt het partnerschap en de eerder geciteerde principes waar te maken, kan zij door een aantal praktische maatregelen de lokale besturen al een flink stuk op weg helpen. Goede afspraken binnen de ministerraad zijn al een begin.

Ook op het Martelaarsplein moet men begrijpen dat één minister meer besluiten kan uitvoeren dan honderd ambtenaren kunnen uitvoeren.

Waarom kan voor elke nieuwe regelgeving in overleg met de lokale besturen niet worden nagegaan of de kosten-batenanalyse van de praktische uitvoering positief is? Waarom wordt er steeds vanuitgegaan dat wat in theorie en voor de politici positief is, ook in de praktijk en voor de bevolking goed is? De mens is immers belangrijker dan de politiek. Dat zou pas getuigen van een nieuwe politieke cultuur.

Collega's, velen onder u hebben nog legerdienst gedaan of lang op internaat gezeten. U zult zeker beamen dat soldaten op het veld geen behoefte hebben aan bevelen die van twintig verschillende kanten komen. Waarom zou dit voor het politieke bestuur anders zijn? Zou het niet logisch zijn dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden alle initiatieven die gevolgen hebben voor de lokale besturen, mee ondertekent? Zo is de coherentie en coördinatie organisatorisch verzekerd en verloopt de communicatie iets makkelijker.

Wat zal de Vlaamse regering concreet ondernemen om de regelgeving en de administratieve controle op de lokale besturen te vereenvoudigen, zoals men het stelt, en die te beperken tot de hoofdlijnen en de minimumresultaten? Hoe zal uw regering vermijden dat met het afsluiten van convenanten, pacten en contracten en het opleggen van allerlei criteria de output van de gemeenten eerder de bureaucratie dan de dienstverlening aan de bevolking ten goede komt?

Indien de Vlaamse regering de ambitie heeft om een woordje mee te praten in de high-tech-informatie, verontschuldig me dat het geen Nederlands woord is, dan mag men toch minstens verwachten dat ze er ook in slaagt om de eenvoudige, in tegenstelling met het vorige dan toch, low-tech informatie samen met de lokale besturen zo te organiseren dat de soldaten op het terrein geen uren na de bominslag moeten vernemen dat ze dekking moeten zoeken.

Als er sprake is van een herverdeling van de bevoegdheden tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen, u

De Maght-Aelhrecht

mag het mij niet kwalijk nemen, maar ervaring speelt ook soms mee, dan vrees ik het ergste. Het zou niet de eerste keer zijn dat de minst interessante bevoegdheden eerst worden overgeheveld, en dan nog liefst zonder de daarvoor noodzakelijke middelen.

En mag ik dan, voordat ik besluit, nog enkele mogelijke bijzondere afspraken aan u voorleggen, een aantal aanvullende concrete vragen die zeker een invloed hebben op de totale werking. Zeer belangrijk, hoewel u er niets over zegt, is de vraag of de nieuwe gemeentewet omgevormd wordt tot een Vlaams gemeentedecreet. Hoe zal de grotere verantwoordelijkheid van de mandatarissen nu eens concreet worden ingevuld? Komt er uiteindelijk van hieruit meer waardering en wellicht een aanpassing van het statuut van de mandatarissen? Wordt ook de OCMW-wet herzien? Kan de Vlaamse regering – en mag ik daar even bijzondere aandacht, zeker van de heren ministers, voor vragen – waarborgen dat zij de financiële meerjarenplanning en het financiële beleid van de gemeenten niet, sta me toe dat ik het zo noem, stoemelings in de war zal sturen. Dit door bijvoorbeeld het verplicht toepassen, wat nu al gebeurt, van de arbeidsherverdeling met een gemeentelijke premie, waarbij men dan de lasten verlegt, of waar men bijvoorbeeld ook door aanpassingen aan de tegemoetkomingen aan de gemeenten voor de gesubsidieerde contractuelen aan het knoeien is. Ik zou willen vragen dat u al die beslissingen toch niet neemt, aangezien wij in alle gemeenten, zowel plattelandsdorpen als grote steden, gebonden zijn aan het naleven van een financieel beleid met een meerjarenplanning. Stuur dat alsjeblieft niet in de war, en laat ons zuinig werken.

Welke acties gaat u ondernemen opdat de 12 of 15 miljard frank, naar het precieze cijfer heb ik het raden, achterstallen aan de gemeenten zullen worden betaald? Bent u bijvoorbeeld bereid om in afwachting van een federaal initiatief die achterstallen voor te schieten? Waarom niet aan de gemeenten, die toch betrouwbare partners zijn, en wel aan anderen? Hoe wilt u voorkomen dat de federale regering via de samenwerkings- of samenlevingscontracten uw beleid inzake stedelijke vernieuwing doorkruist, overlapt of hindert? Wat wordt het? Wij hebben vele vragen.

Dames en heren, in het regeerakkoord heb ik dus vergeefs gezocht naar krachtlijnen, opties, maar vooral naar duidelijkheid. Het lijkt eerder op een akte van berouw, hoop en af en toe eens liefde. Dit is des te spijtiger, daar deze Vlaamse regering een unieke kans mist om de gemeenten, steden en provincies in de nieuwe Vlaamse context die beleidspositie te geven die hen toekomt, en dat is die van hoeksteen, van baken en niet die van lastdier of melkkoe.

Het lijkt alsof u zich bij het opstellen van dit regeringsprogramma hebt laten leiden door een dorpsgenoot van uw minister van milieu en landbouw, die in een vlaamsromantische bui stelde, ik citeer: Het is hier de hemel op aarde. In Aalst, tijdens de carnavalsperiode, wil ik dat wel even geloven, maar met betrekking tot het Vlaamse beleid ten opzichte van steden, gemeenten en provincies, mag u niet op een dergelijke bedroevende naïviteit van mij of van de VLD-fractie rekenen.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer J. Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in mijn toespraak zal ik aandacht besteden aan de havens en aan de verankeringsstrategie.

Evenals collega Beysen, betreuren wij de vaagheid van uw regeringsverklaring met betrekking tot de infrastructuur. In deze tekst besteedt u namelijk wel veertig regels aan het wetenschappelijk onderzoek en negenenveertig aan de permanente vorming, maar aan de economische infrastructuur, de havens en het transportnet wijdt u slechts vijfentwintig regels. Vooral op het vlak van de openbare werken en de uitbouw van de infrastructuur, echter kan de overheid werkelijk groeibevorderende maatregelen met rechtstreeks waarneembare resultaten nemen.

Vlaanderen heeft behoefte aan een onmiddellijke verbetering van de toegankelijkheid van zijn havens, zowel vanuit de zee als vanuit het hinterland. Men had dan ook meer aandacht moeten besteden aan de binnenvaartsector en het spoorwegbeleid.

Zeebrugge heeft een spoorontsluiting in zuidelijke richting nodig, namelijk via Adinkerke naar Calais, en extra snelgoederenverbindingen in oostelijke richting. Gent heeft, naast het Kluizendok, een tweede kanaalontsluiting in Terneuzen nodig. Wat het dossier van het Kluizendok betreft, moet het mij overigens van het hart dat de regering de financiering van de werkzaamheden op de lange baan probeert te schuiven. Ik heb zelfs de indruk dat deze regering Gent wil benadelen. Het Vlaamse havenlandschap verdient beter.

Antwerpen wacht er op dat men daadwerkelijk begint met de geplande Schelde-verdiepingswerken. Wij hopen dan ook dat de regering, in tegenstelling tot wat er op het einde van de vorige regeringsperiode naar aanleiding van de begrotingshervormingen is gebeurd, niet vergeet, of weigert de nodige uitvoeringskredieten hiervoor uit te trekken.

Hierbij moet men rekening houden met de slijbverwerking, die de al zo zwaar getroffen stadskassen van Antwerpen en Gent beslist niet zelf kunnen financieren.

Penris

Bovendien heeft het Antwerpse achterland behoefte aan een IJzeren Rijn. Zolang het echter voor de wallingante subtop van de federaal gebleven spoorwegmaatschappij interessanter lijkt om het Vlaamse zeegoederenverkeer over Luik om te leiden, kan een dergelijke verbinding nooit tot stand komen. Een regionalisering van de NMBS lijkt ons dan ook noodzakelijk. Rekening houdend met de uitspraken van andere collega's, meen ik dat er op dat gebied in dit halfroond snel een consensus kan groeien.

Er moet in ieder geval een sluitend havendecreet worden uitgewerkt waardoor er een einde komt aan de wafelijzerpolitiek inzake de investeringen. De scheepvaart namelijk determineert de werkelijke infrastructurele behoeften, en niet één of ander Brussels kabinet.

Vervolgens kom ik tot de hoofdstukken risico, kapitaal en verankering.

De regering legt de vinger op de wonde wanneer ze stelt dat de Vlamingen de neiging hebben om vooral in risicoloze overheidsaandelen te investeren, wat leidt tot een tekort aan kapitaal. Binnen de zeventien regels die aan deze problematiek worden besteed, wordt echter geen enkele oplossing gegeven. Noch het zoeken naar een oplossing voor de opvolgingsproblematiek binnen de familiale bedrijven, noch de investeringsproblematiek van de GIMV, noch de sensibilisering rond het verankerings-thema, zullen het gebrek aan risicokapitaal en de behoefte aan verankering kunnen oplossen.

Het Vlaams Blok stelt dienaangaande wel twee volwaardige alternatieven voor.

Ten eerste, de Vlaamse overheid moet de moed hebben om, indien nodig, zelf waardepapieren uit te geven. Een Vlaams Infrastructuurfonds kan bijvoorbeeld obligaties uitgeven, waarmee noodzakelijke grote projecten kunnen worden gefinancierd. Dat is uiteraard alleen maar mogelijk in overleg met de federale regering. Een eensgezinde Vlaamse Raad moet dan ook hard op tafel durven slaan.

Ten tweede, de regionalisering van de openbare kredietinstellingen moet worden voorbereid. Het Vlaams Blok stelt in dit verband de oprichting van een Vlaamse volksspaarbank voor, die de kapitalen van de openbare kredietinstellingen en de GIMV zou beheren en die de volgende taken zou hebben : het verstrekken van risicokapitaal aan KMO's, exportbedrijven en bedrijven die laaggeschoolden aan werk helpen, fungeren als huisbankier van de Vlaamse en de regionale overheden, het bevorderen van het sparen en het pensioensparen, het verstrekken van kredieten voor de landbouw, enzovoort. In dat geval zou Vlaanderen over een machtig verankeringsinstrument beschikken.

Het Vlaams Blok zal eveneens alle maatregelen goedkeuren die ertoe bijdragen dat het energiebeleid in eigen handen komt. Hierop zullen wij in de loop van deze zittingsperiode wellicht nog uitgebreid terugkomen.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft woord.

Mevrouw P. Ceysens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, beeldt u zich even in dat ik tuinhuisjes verkoop en mij er overal op beroep de specialist in het vak te zijn, die de enige echte, klassieke tuinhuisjes heeft. U bestelt er een, maar wanneer het wordt geleverd, schrikt u zich een aap. Dan blijkt namelijk dat het tuinhuisje uit golfkarton is gemaakt. Bij nader onderzoek merkt u dat in mijn reclame bovenaan in het groot de vermelding Traditionele Tuinhuisjes voorkomt, maar onderaan wordt hieraan in het klein toegevoegd : ...in postmodernistische en allerhande materialen.

Mijnheer de minister-president, ook bij dit regeerakkoord komt de aap al snel uit de mouw. Eerst creëert men voor de publieke opinie het imago van de partij, alsook haar visie in verband met welzijn en de vertrouwde en traditionele notie van het gezin. Aangezien wij in onzekere tijden leven, is een dergelijk bekend concept voor vele mensen welkom. Het gezin als fundament van onze maatschappij en het gezin als hoeksteen van de samenleving, zijn uitdrukkingen die indruk maken op de Vlaamse kiezer. In het regeerakkoord wordt de zin : Het gezin in al zijn vormen echter niet in de titel vermeld, maar wel ergens onopvallend in de tekst. Dat stond evenwel niet in uw nota.

Wat betekent dit ? Kan dat worden vergeleken met de postmodernistische, kartonnen tuinhuisjes ?

Na het betoog van de heer De Roo was het voor mij duidelijk dat we in de politiek dringend werk moeten maken van de stemvernietigende gebreken ten voordele van de kiezer-consument, zoals de wetgever dat in deze zaal heeft gedaan voor tal van oneerlijke handelspraktijken, zoals onder meer de misleidende reclame.

Dat is echter niet eens onze meest fundamentele kritiek op het gedeelte welzijn-, en gezondheidsbeleid uit dit regeerakkoord.

Wat is die kritiek dan wel ? Die kritiek is dat men een sector in groei, een interessante sector, waar veel mensen op dit ogenblik iets voor over hebben, compleet aan het fnuiken is. Wees nu eens eerlijk. Kent u vandaag nog veel sectoren waar de vraag groter is dan het aanbod, zoals bijvoorbeeld in de kinderopvang ? Kent u vandaag nog veel sectoren waar nuttige en zinvolle arbeid voor het rapen ligt, zoals in de bejaarden- en gehandicaptenzorg ? Waarom houdt men deze sector dan zo krampachtig gesloten ?

Ceysens

Waarom leeft men daarin de perfecte planeconomie na, die zelfs de opperste sovjet zou doen verbleken ?

Er is een spreekwoord, dat zegt : Men kent de beschavingsgraad van een samenleving aan de wijze waarop die met haar ouderen, zieken en gehandicapten omgaat. Ik denk dat we in Vlaanderen op een punt gekomen zijn, waar men die ouderen, zieken en gehandicapten heel wat kan bieden. Ik zou zelfs durven te zeggen : waar men aan mensen in nood het beste kan geven. Waarom gebeurt dat dan niet altijd ? Waarom houdt men het zo angstvallig bij de klassieke, maar verroeste concepten van de verzorgingsstaat, die meer staat dan verzorging inhouden ?

Toegegeven, uw partij pakte ooit uit met een treffende verkiezingslogan : omdat mensen belangrijk zijn. Welnu, in deze sector gaat het, meer dan waar ook, om mensen, om mensen in nood. Dat maakt mensen pas echt belangrijk. Mensen in nood moeten worden geholpen, op voorwaarde dat helpen betekent : hulp overbodig maken. Anders gezegd : helpen is ervoor zorgen dat mensen zo lang mogelijk van hun vrijheid en onafhankelijkheid kunnen genieten. Of nog : helpen is zorgen dat mensen hun vrijheid zo vlug mogelijk herwinnen.

Hulp maakt men niet overbodig door alsmaar en bijna uitsluitend nieuwe infrastructuur, raden, commissies, ad hoc-werkgroepen, adviesorganen, overlegcentra en wat nog te verzinnen. Mijn partij zal de komende vier jaar op dit domein nauwlettend toezien of u mensen in nood echt belangrijk vindt. Ze zal slechts meewerken aan die voorstellen die erop gericht zijn een helpende hand uit te steken : niet om daar iemand aan te laten bengelen, wel om die iemand weer in de groep te trekken. Herinner u : omdat mensen, en niet omdat structuren belangrijk zijn.

Tot slot moet ik nog een paar bedenkingen kwijt bij de boodschap die dit regeerakkoord brengt – of zou ik zeggen : niet brengt – op het gebied van armoedebestrijding, en meer in het algemeen rond de opbouw van dat hele hoofdstuk uit het akkoord. Tussen al de middelen door vindt wellicht zelfs de schrijver van dit document zijn doelstellingen niet meer terug. U hebt er roerei van gemaakt. De dooier en het eiwit zijn verdwenen. U hebt geklutst. Is het niet zo dat men in een regeerakkoord het best eerst zijn politieke doelstellingen vastlegt, en dan zoekt naar de middelen om die te bereiken ? U lijkt wel een jager die los kruut in de lucht schiet in de hoop dat er als bij toeval wel eens ooit een wilde eend uit de hemel zal komen vallen.

Ik daag u uit, om aan die armen over wie u het in dit akkoord zo graag hebt, op de man af te vragen wat zij belangrijk vinden. Ik citeer : een partnerschap met het OCMW – en wie weet met wie nog allemaal – of, ik ci-

teer, de wetenschap dat ze voor meer specifieke hulp een beroep kunnen doen op categoriale voorzieningen. Of – en deze keer citeer ik niet – de beslissing dat gezonde en gevarieerde voeding, een warme maaltijd in ons land geen luxe meer is. Of – en deze keer citeer ik nog minder – de beslissing dat niet kunnen lezen en schrijven anno 1995 in Vlaanderen onaanvaardbaar is. Hebt u schrik van gewone mensentaal ?

Beseft u wel, dat veel van die dure woorden niets anders zijn dan een vlucht voor de realiteit ? Onder de ambitieuze titel kwaliteit van het leven en de samenleving had ik graag gelezen wat de meerderheidspartijen nu echt vinden van de huidige verdovende gelukzaligheid van onze zogenoemde welvaartsmaatschappij.

Mijnheer de president-minister, slaap zacht ! (*Applaus op de banken van de VLD*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, minister-president, leden van de regering, collega's. Heel in het kort wil ik de nadruk leggen op het feit dat deze Vlaamse regering enige maanden geleden gevallen is over het MAP. Maar bij het lezen van het weinige aan tekst over het op handen zijnde Map in de huidige regeringsverklaring, kunnen we nog alle kanten uit. Op dit ogenblik is het enige wezenlijke de materiële vaststelling dat, terwijl de grote verdediger van het MAP enige maanden geleden aan deze kant van de tribune zat, hij nu achter mij als voorzitter van de Vlaamse Raad de honneurs waarneemt. Verder zien we dat de man die verdoken, of soms openlijk, het MAP durfde aanvallen – de fractievoorzitter van de CVP – bevorderd is tot minister van de Vlaamse regering. Ik gun het hem van harte. Ten derde constateren we dat de man die heel de wirwar rond de mestproblematiek op gang bracht, de heer Kelchtermans, nu plotseling opnieuw de verantwoordelijkheid heeft om dit uit te voeren. Tot nu toe is alles dus in juiste banen geleid. Kort wil ik de nadruk leggen op het feit dat er – als we de tekst die voorligt mogen geloven – wezenlijk niets veranderd is aan het op handen zijnde MAP. Ik hoop dat u, minister van Landbouw in de Vlaamse regering, uw best zult doen om hier uw eigen accenten te leggen.

We constateren dat het nog steeds de producent is, die zal moeten betalen, ongeacht of hij vervuult of niet. Dat was precies een van onze fundamentele kritieken. Ten tweede stellen we nog steeds vast dat er een definitie zal komen van gezinsbedrijf, maar niet van industrie. Ten derde constateren we dat er nog altijd economische maatregelen worden opgelegd om het milieu te verbeteren. Volgens ons kan dat niet. Ten vierde zien we dat alles nog steeds op één hoop wordt gegooid. Alleen het gezinsbedrijf zou misschien wat positief kunnen worden gediscrimineerd.

Wymeersch

We zien wel dat het thema van de mestverwerking aan de orde zal komen. Waarschijnlijk is dat de wortel die de CVP over de brug heeft gehaald. Ik vermoed dat daar – en ik vertrouw volledig op u, minister Van Rompuy, dat u er het nodige voor zult doen – zeer binnenkort werk van zal worden gemaakt binnen een van uw zuilen. Ik weet dat u geen zuilen meer hebt binnen uw partij, het is nu het middenveld. Maar die zuil zal de mogelijkheid krijgen om op korte of middellange termijn aan alle voorschriften te voldoen om aan mestverwerking te doen.

Inzake werkgelegenheid hebben de minister-president, de Vlaamse regering en de meerderheidspartijen gezegd dat die, samen met het oplossen van de werkloosheid, de grote prioriteit is van deze regering. Dat lijkt me nogal logisch. De vraag, mijnheer de minister-president, is : hoe gaat u dat doen ? Hoe gaat u 50 percent van de werkloosheid wegwerken ? Hebt u de middelen daartoe ? Heeft de Vlaamse regering de middelen om de sociale zekerheidsbijdrage te verlagen ? Neen, mijnheer Van den Brande, die heeft de regering niet. Heeft de Vlaamse regering de middelen om de loonkost te verminderen ? Neen, mijnheer de minister-president, die heeft de regering niet. Hebt u de middelen om het systeem van de fiscale lasten te versoepelen ? Neen, leden van deze regering, die hebt u niet. Hebt u de mogelijkheid om de BTW-voeten aan te passen ? Andermaal, die hebt u niet. Bent u bereid iets te ondernemen tegen het feit dat Vlaamse bedrijven worden weggevoerd naar Wallonië of naar het buitenland, vaak door middel van Europese subsidies ? Mijnheer de minister-president, tot nu toe was u daartoe niet bereid. En wij wachten gespannen af of u in deze regeringsperiode daar wel toe bereid zult zijn. Wat gaat u doen ? Gaat u loonsubsidies geven ? Ik zou het nogal kras vinden als dat uw bedoeling zou zijn. Dan laat u Vlaanderen twee keer betalen. Vlaanderen betaalt namelijk al één keer om de put van transfers naar Wallonië te dempen. En u zou ons nog een keer laten betalen om onze eigen bedrijven concurrentieel te maken. Dat kan niet. Wat gaat u doen om de werkloosheid op te lossen ? Ik hoor collega Sleenckx zeggen dat de Vlaamse regering een voorbeeldfunctie moet vervullen in het kader van de Vlaamse administratie. Ik stel me nog steeds de vraag wat er met de lonen zal gebeuren. Is dat een van de denkpijlers die u bewandelt ? Gaat u met de zogenaamde social-profitsector de werkloosheid oplossen ? Ik ben van mening dat dat niet mogelijk is.

Wat er in Vlaanderen ontbreekt, is de meerwaarde van de arbeid die wordt geleverd, een inkomensverhoging voor de mensen en het aantal mensen dat er zal bijkomen. Het wezenlijke in Vlaanderen is de armoede of de verdoken armoede bij het Vlaamse volk. Een paar dagen geleden hoorde ik nog iemand zeggen dat hij een miniem pen-

sioen geniet, dat hij altijd zelfstandig is geweest en dat de zaken nooit echt goed draaiden. Hij had vervroegd pensioen aangevraagd. Hij was bang dat vanaf het moment dat zijn vrouw, die een paar uur per week in het zwart werkt, haar werk niet meer zou kunnen doen, zij het niet meer zouden rooien.

Minister-president, u staat voor een muur die opgetrokken wordt door uw federale collega, die de orders uitvoert van de heer Busquin. Het kan ook zijn dat u een oplossing zoekt, zoals enkele jaren geleden, in het sponsoren van een wielerploeg. Maar ik denk niet dat het de bedoeling is om wielerploegen of bedrijven op te richten met louter en alleen Vlaams kapitaal. Ik meen ook dat het niet uw bedoeling is te gaan investeren in bedrijven. We hebben die discussie gedurende een aantal jaren in het kader van de Boelwerf gevoerd. We zullen onszelf daar niet aan herinneren. Als u consequent bent met uzelf, zult u zeker niet investeren in bedrijven.

De vraag is wat u dan wel zult doen, mijnheer de minister-president. We mogen toch niet vergeten dat Vlaanderen de geschikte ligging heeft om een goed economisch klimaat en een goede infrastructuur uit te bouwen, en dat we voor een groot gedeelte die infrastructuur reeds hebben. We mogen niet uit het oog verliezen dat we de ondernemingsgeest hebben van onze Vlaamse ondernemers, dat we de werklust hebben van onze werknemers. Maar u beschikt blijkbaar niet over de hefboomen om die middelen te exploiteren.

Een goed voorbeeld in deze context is de tuinbouwsector. De tuinbouwsector klaagt steen en been, vraagt lagere energiekosten, lagere BTW-kosten, enzovoort. U kunt geen oplossing bieden. U wilt onze eigen Vlaamse producten promoten. De heer Hostekint zei destijds, toen hij nog zitting in de Kamer had, dat het niet goed was dat producten uit het zuiden van Europa en het noorden van Afrika werden geïmporteerd. Beschikt u over de mogelijkheden om deze sector en andere sectoren te beschermen ?

Minister-president, u mag van één ding overtuigd zijn. De Vlaamse ontvoogdingsstrijd wordt steeds meer een sociaal-economische strijd. En de sociaal-economische problematiek zal de definitieve sleutel worden die de volledige Vlaamse ontvoogding zal teweegbrengen.

Voor ons, volksnationalisten, is het volk belangrijk, niet de zuilen, niet de bonden. Voor ons komen de belangen van het volk op de eerste plaats. Als u met uw regering en met uw meerderheid bereid bent strijd te voeren voor de belangen van het volk, dan scharen wij ons aan uw zijde. Maar als u die strijd niet in overweging neemt, dan zullen wij ons als harde oppositiepartij profileren, met of zonder de goedkeuring van de voorzitter van de Vlaamse Raad.

Wymeersch

Maar geloof me vrij, mijnheer de minster-president, de sociaal-economische strijd wordt werkelijk de ontvoogdingsstrijd van Vlaanderen. Wij zullen deze strijd met volle overtuiging voeren.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer P. Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren minister, collega's,

Mijn korte interventie handelt over het ruimtelijk beleid in Vlaanderen, meer bepaald over het structuurplan Vlaanderen. Mijn excuses vooraf voor de eerder technische uiteenzetting.

De problematiek van het ruimtelijk beleid in Vlaanderen is bekend. We zitten opgezadeld met een aantal voorbijgestreefde gewestplannen uit de jaren '70. Wij hebben een gebrek aan een totale visie op de ruimtelijk ordening. Om dat gebrek weg te werken hebben wij ons de afgelopen jaren bezig gehouden met oplapwerk voor plotseling opduikende problemen, confer het duinendecreet. Met andere woorden, een toekomstgerichte herschikking van het bodemgebruik in Vlaanderen waarin de diverse functies als werken, wonen, recreatie en groen op een evenwichtige wijze aan bod komen, is meer dan ooit noodzakelijk. Het regeerakkoord blijft ook op het punt van het bodemgebruik erg vaag. Alleen de platgetreden paden worden bewandeld. Er is zelfs geen enkele duidelijkheid qua timing. Ik stel vooral vast dat er met geen woord gerept wordt over een nieuw decreet op de ruimtelijk ordening waarop het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen juridisch moet steunen. Dit essentiële uitgangspunt voor een ruimtelijk beleid werd al dan niet bewust uit de regeringsverklaring gelaten. De VLD heeft drie concrete aandachtspunten bij de totstandkoming van het structuurplan Vlaanderen.

Ten eerste, op welke manier wordt de inspraak georganiseerd ?

Wanneer men rekening houdt met de beginselen van de openbaarheid van bestuur en de responsabilisering inzake ruimtelijke ordening van de lokale besturen, is het van primordiaal belang dat deze besturen, die het best met de plaatselijke toestand vertrouwd zijn, inspraak krijgen bij de totstandkoming van het Structuurplan Vlaanderen.

Deze inspraak moet meer zijn dan een principe en moet zodanig worden georganiseerd dat zij ernstig en deskundig kan worden uitgebracht. Bovendien moeten de diverse hoofdstructuren en het Structuurplan Vlaanderen, in de toekomst de twee instrumenten bij uitstek inzake de ruimtelijke ordening in Vlaanderen, op hetzelfde tijdstip voor advies aan de lokale besturen worden voorgelegd. Indien dit niet het geval is, kunnen de lokale besturen on-

mogelijk op een ernstige wijze hun standpunt bepalen en lopen zij het gevaar tegenstrijdige adviezen te geven.

Daarnaast moet men maatregelen nemen zodat al de sectoren in de maatschappij en de burger tijdig de gelegenheid hebben hun standpunt dienaangaande te verduidelijken.

Ten tweede, op welke manier wordt de rechtszekerheid verzekerd ?

Het decreet inzake de ruimtelijke ordening en het Structuurplan Vlaanderen moeten rekening houden met de verschillende, door de grondwetgever en de wetgever gevestigde rechten van de eigenaars, de huurders en de gebruiker. Zolang de Vlaamse Raad het decreet inzake de ruimtelijke ordening en het Structuurplan Vlaanderen niet officieel heeft goedgekeurd is het onaanvaardbaar dat de administratie van de Vlaamse Gemeenschap bij het geven van adviezen en vergunningen de facto reeds rekening houdt met deze ontwerpen. Naar verluidt, is dat op dit ogenblik wel het geval in bepaalde administraties. De rechtszekerheid van de burger krijgt hierdoor een flinke knauw. Het principe van de vergoeding en de procedure op dat gebied van vaststelling en ontvangst moeten uitdrukkelijk en nauwkeurig worden bepaald zodat iedereen die door de totstandkoming van het Structuurplan Vlaanderen schade lijdt, kennis heeft van de te volgen procedure en een billijke schadevergoeding kan krijgen.

Een sedert geruime tijd gevestigde rechtspraak aanvaardt niet langer dat het Vlaamse Gewest als rechter en partij optreedt, noch dat de decreten bepalen dat er geen schadevergoedingen worden uitgekeerd.

De rechtbanken zijn onverbiddelijk en fluiten elke vorm van struisvogelpolitiek onmiddellijk terug.

Ten derde, op welke manier zal de uitvoering van het Structuurplan Vlaanderen worden gefinancierd ?

Men moet een raming opstellen van de noodzakelijke middelen voor de betaling van de diverse schadeloosstellingen ten gevolge van onteigeningen of beperkingen van een aantal rechten. De regering moet de financiële haalbaarheid van het Structuurplan Vlaanderen en het decreet inzake de ruimtelijke ordening onderzoeken zodat de financiële implicaties ervan in de begroting kunnen worden opgenomen. Op die manier kan de regering verrassingen vermijden.

In zijn functie van decreetgever moet het Vlaamse Gewest zijn verantwoordelijkheid nemen zodat de burger niet wordt verplicht langdurige en kostelijke procedures te voeren om zijn gerechtvaardigde eisen ingewilligd te zien en een schadeloosstelling te ontvangen.

Lachaert

Mijnheer de voorzitter, mijn laatste opmerking handelt over de oprichting van een grondbank waarbij de overheid een rol op die markt wil gaan spelen om op die manier de grondprijzen te kunnen beïnvloeden.

De VLD kan zich niet akkoord verklaren met het regulerend optreden van de overheid dat de markt verstoort en financieel niet haalbaar is.

Rekeninghoudend met deze 3 belangrijke aandachtspunten kijkt de VLD met grote belangstelling uit naar de concrete maatregelen die de regering dienaangaande zal nemen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, als laatste spreker in dit debat kan men proberen een synthese te maken van de vorige betogen.

Heel wat sprekers hebben de problematiek van de werkgelegenheid en het verwarrende standpunt van de regering inzake de halvering van de werkloosheid in de verf gezet.

Minister Van Rompuy heeft gisteren ruiterslijk toegegeven dat de halvering van de werkloosheid moeilijk uitvoerbaar is.

Een van de redenen daarvoor zijn de hoge loonkosten in Vlaanderen.

De vermindering van de loonkosten is echter niet alleszigmakend. De flexibiliteit is een andere belangrijke component. Hoewel de vermindering van de loonkosten en de maatregelen ter bevordering van een grotere flexibiliteit tot de bevoegdheden van de federale overheid en de sociale partners behoren en de Vlaamse regering op dat gebied weinig initiatieven kan nemen, mag zij niet bij de pakken blijven zitten.

Welke maatregelen zal de Vlaamse regering nemen om de halvering van de werkloosheid te verwezenlijken ?

Het is mij opgevallen dat een aantal sprekers tijdens hun interventie wel een aantal problemen in de kijker zetten maar geen oplossingen aanreiken.

Als laatste spreker wens ik aan de waslijst problemen nog eentje toe te voegen, en wel de delocalisatie.

Vlaanderen is niet langer attractief als vestigingsplaats voor de hier opgerichte bedrijven. Het voorbeeld van de delocalisatie van een voedingsbedrijf uit Halle naar Edingen is daarvan een schoolvoorbeeld. Ik bespaar u de uit-

leg over de nefaste gevolgen voor de werkgelegenheid en de gemeentelijke financiën.

Delocalisatie heeft ook te maken met het mobiliteitsprobleem.

Het antwoord op de vraag waarom een aantal bedrijven uitwijken naar Henegouwen is vrij simpel. Wegens de economische crisis die deze Waalse provincie teistert sedert het verdwijnen van de steenkoolindustrie en het uitblijven van nieuwe werkgelegenheidsalternatieven, heeft de Europese Commissie deze provincie uitgeroepen tot zogenaamde crisiszone.

Dat betekent dat Henegouwen kan rekenen op Europese subsidies voor nieuwe vestigingen. Het resultaat van dit Europese initiatief liegt er niet om : in 1994 werden in de regio Moeskroon-Komen-Estaimpuis 42 aanvragen voor subsidies ingewilligd, goed voor een totale investering van 3,8 miljard frank. Van de 42 waren er 22 nieuwe vestigingen en 18 uitbreidingen van bestaande bedrijven.

Daarbij zijn er vele bedrijven uit Vlaanderen en men kan zich vragen stellen waarom die voorkeur voor Wallonië bestaat. Ik zou ook nog het voorbeeld kunnen aanhalen van de vennootschap Doute Le Loigne, gevestigd te Anzegem in West-Vlaanderen en gespecialiseerd in bouwmaterialen. Het bedrijf wilde uitbreiden in Wielsbeke en had reeds een terrein aangekocht. Ruimtelijke ordening weigerde echter de nodige bouwvergunning af te leveren en daardoor week het bedrijf uit naar een terrein bij Doornik en de mogelijkheden tot uitbreiding ten belope van 200 miljoen werden bovendien gefinancierd met 100 miljoen subsidiëring. Toch is dat nog niet alles. Vanuit Vlaanderen zijn andere bedrijven reeds uitgeweken naar Noord-Frankrijk of staan op het punt dat te doen. Met de opening van de Europese binnengrenzen maakt het voor een investeerder weinig verschil of hij zich vestigt in Noord-Frankrijk dan wel in Vlaanderen. Ook Noord-Frankrijk kampt met structurele werkloosheid en dan vooral de regio Duinkerken. Investeerders die zich er willen vestigen, worden met open armen ontvangen. Men vindt er nog veel vrije ruimte waardoor de vestiging van nieuwe bedrijven inderdaad vergemakkelijkt wordt.

Met de toenemende integratie van de Europese economie zou het fenomeen van de delocalisatie zich in de komende jaren kunnen veralgemenen. Wat wij ons dus moeten afvragen, is of wij nog beschikken over voldoende troeven om de bedrijven ervan af te brengen een nieuwe vestigingsplaats in het buitenland te zoeken. Er is immers niet alleen de Europese Unie waarbinnen het delocalisatiefenomeen zich ontwikkelt. Door het wegvallen van het IJzeren Gordijn worden namelijk ook landen uit Oost-Europa aantrekkelijk voor investeerders uit de Europese Unie. Die investeerders kunnen dan aanzienlijke voorde-

Vermeiren

len genieten, die moeten opwegen tegen mogelijke risico's. Vlaanderen zal dus zijn troeven handig moeten uitspelen om aantrekkelijk te blijven voor deze investeerders.

De minister-president : *(Op de tribune)*: Voorzitter, collega Vermeiren, we hadden al vaak de kans, onder meer in de commissie, om i.v.m. dat moeilijke punt van gedachten te wisselen. Ik geloof dat we het over de fracties heen toch eens zijn over de volgende punten.

Ten eerste hebben we in de afgelopen periode substantieel de rechtstreekse subsidiëring terugschroefd. Dat betekent een herschikking naar betere infrastructuur en meer middelen voor onderzoek en ontwikkeling. Bijgevolg kan het antwoord niet zijn dat we opnieuw massaal zouden subsidiëren. Alles hangt af van een goed functionerende administratie, een goede opvang van de kandidaat-investeerders, een zo goed mogelijke economische infrastructuur en als tijdelijke maatregel een buffer tussen overmatige subsidiëring enerzijds en de toegestane subsidiëring anderzijds. Dat brengt mij tot de meer algemene beschouwing dat, als wij overtuigde Europeanen zijn, dat is in de betekenis van een politieke unie die wij inhoud willen geven. Maar op een ogenblik dat iedereen zegt dat de grenzen worden afgebouwd, krijgen we nieuwe grenzen van onaanvaardbare subsidiëring, waarbij het vaak niet gaat over de economische versterking van achtergebleven gebieden, maar over commerciële subsidies die men kan geven. Dat druist uiteraard in tegen de geest van de open unie die we voorstaan.

De heer F. Vermeiren : Dank u, mijnheer de minister-president. Als u de zone bekijkt waar men de 8 of 15 procent beperkt, zult u zien op de landkaart van Vlaanderen dat de problematiek inderdaad zeer groot is. Als u weet dat de Europese Unie tussen 1994 en 1999 aan Henegouwen alleen 1730 miljoen ECU of ongeveer 28 miljard frank steun zal toekennen, dan zal men moeten zoeken naar oplossingen die rechtstreeks verband houden met de werkgelegenheid. Dan heeft mijnheer Van Rompuy gelijk.

Wat dat betreft heeft de heer Van Rompuy gelijk. Hij heeft gisteren verklaard dat dit alles wel mooi is in de theorie, maar dat de werkelijkheid niet zo eenvoudig is.

Ook op Europees vlak blijven de problemen zich opstapelen. Als men er in het andere gewest niet van overtuigd is dat het verkeerd is te proberen elkaar dood te doen, zal er geen oplossing komen.

Ik citeer een ander voorbeeld. Men zegt altijd dat Kortrijk k-Roeselare en de regio Halle-Vilvoorde de groeipolen van ons land zijn. De heer Van Rompuy, als minister van Economie, zal zich daarvoor in de toekomst wellicht erg

interesseren. Wij hebben ons bereid verklaard daaraan te werken en wij hebben die groeipolen centraal voor de werkgelegenheid geplaatst.

In Groot-Brittannië ging het niet goed met British European Airways en als gevolg daarvan verhuisde men de hele technische dienst van de maatschappij van Londen naar Wales, omdat Wales Europese subsidies kreeg. Het resultaat is dat er in Londen heel wat werkgelegenheid verloren ging. Wij zien hoe Charleroi zijn luchthaven promoveert. Met hetzelfde scenario als bij British Airways in Engeland, zou de groeipool Halle-Vilvoorde ernstig benadeeld worden, want dan zou bijvoorbeeld Sabena-Technics naar Charleroi verhuizen.

De Vlaamse regering moet hiermee rekening houden en moet proberen in het Overlegcomité een geest van gelijke behandeling van de gewesten te creëren.

Mijnheer de voorzitter, inzake de werkgelegenheidspolitiek, inzake de sociale bescherming moet de Vlaamse regering in het Overlegcomité met de federale overheid voet bij stuk houden.

De Vlaamse regering zal zwaar moeten onderhandelen om bepaalde facetten van het sleutelplan van de federale eerste minister gerealiseerd te zien ; anders is het programma voor werkgelegenheid van de minister-president – sommigen noemen het een verwaand programma, ik vind het een goed programma – niet haalbaar.

Ik pleit dus voor ruggespraak, voor overleg tussen de regio's en overleg op Europees niveau. Men heeft hier nog niet gesproken over onze externe relaties of over de uitstraling van Vlaanderen in het buitenland. De Vlaamse regering moet die thema's verdedigen. Daar zal eenieder het mee eens zijn.

Mijnheer de minister-president, wat dat betreft, hoop ik dat wij niet hoeven te wachten tot het spreekwoordelijke vijf voor twaalf, want dat zou wel eens te laat kunnen zijn. *(Applaus)*

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord

Minister-president L. Van den Brande *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, ik dank de leden van meerderheid en oppositie, die hun opinie gegeven hebben over dit regeerakkoord. Wij hebben van meet af aan gezegd dat het niet de bedoeling kan of mag zijn dat een regeerakkoord tot in detail aangeeft hoe er tijdens de volgende regeerperiode zal worden bestuurd.

Het was de uitdrukkelijke bedoeling van de meerderheidspartijen een akkoord tot stand te brengen dat aangeeft wat de uitgangspunten zijn van de Vlaamse regering, hoe de toestand is in Vlaanderen inzake de brede

Van den Brande

waaier van bevoegdheden die wij hebben, en dat een aantal doelstellingen formuleert dat in de loop van de vierjarige regeringsperiode moet worden geconcretiseerd.

Wij hebben een krappe – ik erken dat – meerderheid tot stand gebracht om een herkenbaar beleid te voeren. De eerste, buitengewoon belangrijke, invulling zal in september al plaatsvinden, namelijk bij de opmaak van de begroting voor 1996. Het zou een verkeerde methode zijn – die trouwens in het verleden door alle fracties werd gehemeld – om meteen een soort bijbel voor te leggen.

Ik dank in het bijzonder de fractieleiders van de meerderheid die ons beleid steunen. De verschillende sprekers hebben, in alle openheid, aangegeven hoe dit regeerakkoord moet worden ingevuld.

Het is mijn plicht om aan het einde van dit debat aan te geven welke aangelegenheden prioritair zijn.

De eerste prioriteit is en blijft de werkgelegenheid. Wij verwachten niet alle heil van de economische groei, maar die groei is toch onontbeerlijk voor extra werkgelegenheid.

Wij hebben in nauwkeurige en afgewogen bewoordingen gesteld dat werkgelegenheidsgroei enkel en alleen kan samenhangen met het economische privé-initiatief, waarbij alle economische hefboomen van belang zijn.

Ik deel de bedenking van een aantal collega's dat in het regeerakkoord belangrijke passussen voorkomen over de havens. Die hebben wij niet expliciet herhaald in de regeerverklaring, maar het is vanzelfsprekend dat onze ligging aan de Noordzee, met de beschikking over twee wereldhavens en twee andere belangrijke havens, een belangrijke hefboom is naar extra economische versterking. Er is het probleem van de delokalisatie, dat we daarnet nog hebben besproken. Er bestaat een grote behoefte aan versterking van het economische weefsel. Zoals ook in de beleidsbrief Economie van de vorige periode stond, willen wij die versterking, gesteund op het privé-initiatief, alle kansen geven.

Er is bovendien de gerichte politiek die we moeten voeren naar die groepen in de samenleving, die het minder gemakkelijk hebben om in de gewone economie mee te draaien. Wij willen alle streken in Vlaanderen erbij betrekken. U weet dat wij de Westhoek, het Meetjesland en Zuid-Oost-Vlaanderen niet hebben aangehaald. Evenmin hebben wij expliciet over Limburg gesproken, omdat ik het stigma kwijt wil inzake bepaalde streken en regio's, die altijd in een soort verdomhoekje zouden terechtkomen, en al te betuttelend worden. Ik geloof in de sterkte van alle streken in Vlaanderen.

Wij hebben gewoon de plicht om de economische infrastructuur, onderzoek en ontwikkeling, permanente vorming, technologie, en alle beschikbare mogelijkheden te versterken.

De tweede prioriteit behelst leven en samenleven in de steden en op het platteland, zonder onderscheid van belang hiertussen. Er is wel bijzondere belangstelling voor het milieu, en ik deel de opvatting dat milieu eigenlijk een grondrecht is. Wij hebben dus de gemeenschappelijke plicht om wat we hebben gekregen, door te geven aan een volgende generatie. Dat is, collega's, waar we, volgens sommigen onvoldoende gedetailleerd, maar heel duidelijk de basisopties aangeven. Het gaat hier onder meer over de ruimtelijke planning, het bodembeheer, en de problematiek van de mestoverschotten. In verband met dit laatste wil ik nogmaals duidelijk herhalen dat wij een plan willen goedkeuren, en een decreet willen maken met alle bijhorende uitvoeringen, dat steunt op evenwicht, omdat het maar eens moet afgelopen zijn dat wij zelf mee polariserend zouden werken. Alle groepen in de samenleving moeten hun plaats hebben, maar er zijn doelstellingen, waaronder ook ecologische, die we helemaal vooraan moeten zetten. Er is de grote aandacht voor het samenleven, hier aan de Noordzee. Als we het woord kwaliteit gebruikt hebben, dan is dat geen hooggestemde term, want ik denk dat de essentie van meer autonomie precies in een meer kwaliteitsvolle samenleving moet liggen. Het is onze ambitie om, samen met ieder van u, alle groepen een plaats te geven in de samenleving. Dat mogen en kunnen we niet doen met grote theorieën.

Wij hebben met zoveel woorden gezegd : wij willen de armsten stem geven. En van de vele contacten die we in de vorige periode gehad hebben, is het basispunt dat wij niet over armen moeten spreken, maar met hen; dat we een gelijk partnerschap moeten instellen, wat niet altijd te maken heeft met hogere vergoedingen, maar een kwestie is van cultuur en mentaliteit. Wij willen uitdrukkelijk het gezin centraal stellen, en dit is een horizontaal gegeven door heel het beleid heen. Er zijn de ouderen, die meer dan vroeger, namelijk voor 80 percent, grote vitaliteit hebben. Ik beschouw het als een persoonlijke opdracht als eerste verantwoordelijke voor de Vlaamse regering, om met hen een open dialoog aan te gaan, die heel breed over onze samenleving gaat, en niet beperkt blijft tot welzijn of zorg, of intensieve omkadering. Het is een persoonlijk engagement om hun een plaats te geven in het richting geven en besturen.

Er is vanuit verschillende hoeken bijzonder de nadruk gelegd, niet enkel op de jongeren, die een perspectief voor de toekomst moeten hebben, maar evenzeer op de kinderen, op al diegenen die hier geen stem hebben. Als we het hebben over een stuk nieuwe cultuur, dan moet onze uit-

Van den Brande

daging zijn om voor al deze groepen kwaliteit centraal te zetten.

Dan valt natuurlijk het woord subsidiariteit. Dit is geen theorie. Het is een ingesteldheid, een benadering, niet om mens en samenleving gelukkig te maken vanuit de politiek, maar wel om ruimte te geven aan privé-initiatief, en zeker ook aan al deze mensen met bestuursverantwoordelijkheid. Het gaat vanzelfsprekend niet enkel om het Martelarenplein, maar in de gemeenten en de steden dient echt een nieuw pact te komen.

De derde prioriteit, mijnheer de voorzitter en collega's, is dan ook zuinig besturen, en de middelen die ons zijn aangereikt, goed te besteden. Het is dus geen technische doelstelling om in 1998 een budget in evenwicht op te stellen. Het is daarentegen een sociale plicht om voor een goed budget te zorgen, omdat het ruimte laat voor nieuwe initiatieven.

Er is met grote aandacht gevraagd om de regelgeving te verminderen, en alles wat geen nuttige bijdrage levert aan de manier waarop we willen samenleven te schrappen. Ik ben bijzonder getroffen door een aantal interventies van collega's, die bijna pedagogisch hebben aangegeven wat de echte problemen zijn van stad, grootstad en platteland. Het gaat in wezen over een nieuw samenlevingsmodel, waar wij grote aandacht besteden aan de kennissamenleving, maar niet aan een opnieuw verveelvoudigde dualiteit tussen mensen. Het is onze uitdrukkelijke opdracht om wat minder overheid tot stand te brengen en wat meer ruimte te geven voor initiatief.

Er is de plaats die we aan Vlaanderen willen geven in Europa en ook verder. Ook hier moeten we zeer pragmatisch en praktisch handelen. Wij hebben de uitdrukkelijke keuze gemaakt om heel het buitenlandse beleid van Vlaanderen onder één verantwoordelijke te brengen, in casu de eerstverantwoordelijke van de Vlaamse regering. Ik zal met alle mogelijke middelen Vlaanderen een plaats geven, waar het, alle verhoudingen in acht genomen, een toegevoegde waarde kan betekenen. Europa is daarbij zeker de kern van onze bekommernissen. Europa is voor Vlaanderen niet het buitenland; het is het binnenland.

Wat het verdiepen van de autonomie betreft weet ik dat sommigen de opvatting huldigen dat we vandaag nog zouden moeten oproepen tot de onafhankelijkheid. Laat hierover geen misverstand bestaan. Het is niet onze opvatting om deze stap te zetten, noch is het die ooit geweest, en evenmin is het die van een grote groep Vlamingen. Wij willen wel op een natuurlijke wijze, ordelijk, en in democratisch overleg, meer bevoegdheden naar Vlaanderen brengen, en niemand zal ons op dit punt ervan weerhouden een dialoog op te zetten. Ik doe een uitdruk-

kelijke oproep, mijnheer de voorzitter, tot deze eigen Vlaamse Raad, om deze dialoog met de nodige afspraken voor te bereiden. Hierbij is de Vlaamse regering ten volle beschikbaar om meer autonomie te zoeken, om meer kwaliteitsvol te kunnen besturen.

Vanzelfsprekend is er die grote aandacht voor Brussel, en voor de onverbreekelijke band tussen Brussel en Vlaanderen.

Ook hierop zullen wij al onze aandacht richten, evenals op Vlaams-Brabant.

Ik heb goed geluisterd naar de suggesties die, over oppositie en meerderheid heen, werden geopperd.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, u pleit nogmaals voor een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap om stapsgewijs meer bevoegdheden te verwerven. Het is uiteraard uw goed recht om te opteren voor die strategie, maar dan mag u ons ook niet verwijten dat wij een andere strategie voorstaan. Hoe zult u de gekozen strategie in de praktijk toepassen? Hoe zult u erin slagen meer bevoegdheden en meer middelen in de wacht te slepen via een dialoog wanneer de andere kant niet tot die dialoog bereid zal zijn?

De teneur van de congressen van PS en PSC van gisteren was dat zij het federale regeerakkoord zullen goedkeuren omdat zij ervoor hebben gezorgd dat de sociale zekerheid unitair en federaal blijft.

Tijdens de vorige regeerperiode had u het over de federalisering van bepaalde sectoren van de sociale zekerheid. Om het beleid dat u nu voorstelt, te kunnen voeren, spreekt u nu over de homogene bevoegdheidspakketten.

Ik ben het met u eens dat niet de sociale zekerheid, maar de werkgelegenheid prioritair is, maar ik voeg hier onmiddellijk aan toe dat de staatsvorming hiermee verbonden is. U beschikt op dit ogenblik immers niet over de middelen en de hefboomen om een dergelijk beleid autonoom te voeren.

Wat zult u doen in het geval dat de dialoog zonder resultaat blijft? Zult u voor de Vlaamse Raad verklaren dat u niet in uw opzet geslaagd bent omdat Wallonië niet bereid is mee te werken? Wat zult u uiteindelijk doen? Deze vragen, die wij tijdens het debat hebben gesteld, blijven nog steeds onbeantwoord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, het moet duidelijk zijn dat wij binnen deze Vlaamse Raad en gekoppeld aan het geheel van de vlaamsbewuste beweging die een aantal doelstellingen wil realiseren, nauwkeurig moeten overwegen welke strategie zal worden gevolgd. De Vlaamse regering is ervan overtuigd dat het niet verantwoord is om al onze aandacht uit-

Van den Brande

sluitend te richten op dit thema. Wij moeten meteen alle aandacht geven aan de drie prioriteiten : de werkgelegenheid, het leven en samenleven, en de zuinige manier van besturen. De twee benaderingen kunnen perfect in synergie met elkaar worden uitgevoerd, maar de Vlaamse Raad moet hiervoor in de eerste plaats de oriëntatie bepalen.

Ik heb aandachtig geluisterd naar de uiteenzettingen, zowel van de meerderheid als van de oppositie, over de nieuwe politieke cultuur en de wijze van samenwerking en besturen in Vlaanderen. Ik zal een aantal van de suggesties opnemen in vijf voorstellen en engagementen.

Ten eerste, wij wensen als Vlaamse regering dat dit parlement een werkregeling uitstippelt, waarbij de democratische controle – waarvan sprake is in het regeerakkoord – ten volle kan worden toegepast. Wij nemen ons niet enkel voor, maar zijn vast van plan om via beleidsbrieven en evenzeer via beleidsnota's de grote oriëntaties in de commissies te bespreken om op die basis beslissingen te nemen in de belangrijke beleidsdomeinen.

Ik deel de mening van diegenen die hebben gezegd dat de commissievoorzitters en de verslaggevers op die wijze een rol zullen spelen die het mogelijk maakt dat er in dit domein, meer dan in het verleden, een reëel samenspel tot stand komt.

Ten tweede, het schijnt een ongeschreven regel te zijn dat ministers van een regering enkel in dialoog treden met hun eigen fractie. Ik breek er een lans voor dat over de verschillende fracties heen de beleidsverantwoordelijk ken ter beschikking moeten staan van de andere fracties. Op die manier kan er inhoudelijk en beleidsmatig een betere discussie worden gevoerd. De ministers van de Vlaamse regering moeten niet enkel beschikbaar zijn voor de leden van de eigen fractie, maar desgewenst ook voor de leden van andere fracties.

Ten derde, het is juist dat de samenwerkingsakkoorden tot op heden uitsluitend een zaak waren van de uitvoerende macht. Sommige leden hebben erop aangedrongen dat wij, voor er samenwerkingsakkoorden worden afgesloten met één of meer andere entiteiten in het koninkrijk of daarbuiten, volgens de regels van de wet in de betrokken commissie overleg plegen om de krachtlijnen van dergelijke samenwerkingsakkoorden in dialoog met het parlement tot stand te brengen.

Ten vierde, in de afgelopen periode hebben wij uitdrukkelijk geopteerd voor contact met het middenveld, met de initiatieven die in Vlaanderen worden genomen. Het sociaal overleg mag het eerste partnerschap tussen parlement en regering niet overschaduwen. Derhalve wordt het uitdrukkelijke engagement aangegaan om het parlement

rechtstreeks te betrekken bij de grote oriënteringen op het vlak van de werkgelegenheid, en op het sociale en het economische vlak. Tot nu toe werden de beslissingen al te vaak uitsluitend genomen na een dialoog met de sociale partners.

Ten vijfde, inzake de vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland en op het niveau van een aantal Europese instellingen, zoals het Comité van de Regio's – waarbij natuurlijk kan worden gedebatteerd over de vraag hoe deze instellingen op termijn moeten worden benaderd –, zijn wij bereid om de vertegenwoordiging ook open te stellen voor andere partijen dan die van de meerderheid. Het kan verrijkend zijn om ook de leden van de oppositie de kans te geven deel uit te maken van deze vergaderingen. Op die manier kan een aantal domeinen worden uitgetekend waar, over meerderheid en oppositie heen, eenzelfde beleidslijn kan worden gehanteerd.

Ik heb uitdrukkelijk de aandacht gevestigd op de basis van dit drievoudige regeerakkoord waarbij wij tegelijkertijd onze autonomie moeten verdiepen. Ik zeg met veel overtuiging dat wij het als onze opdracht beschouwen om gedurende de volgende vier jaar van dag tot dag het beleid in te vullen binnen een concept en vanuit een kader. Wij gaan het engagement aan om sober te besturen en in bescheidenheid, maar beslist onze weg te gaan en om onze verantwoordelijkheid voor de zes miljoen Vlamingen op ons te nemen.

Wij hebben de ambitie om onze bevoegdheden integraal te gebruiken. De uitdaging bestaat erin goed te besturen en het verschil dat we creëren tijdens onze autonomie, tot uiting te laten komen. Voor het overtuigde engagement van deze nieuwe bestuursploeg vraag ik uitdrukkelijk het vertrouwen aan diegenen die de volgende vier jaar mee gestalte willen geven aan Vlaanderen. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie is ontgoocheld over het antwoord van de minister-president. Wij hoopten concrete antwoorden te krijgen op concrete vragen van zowel de oppositie als de meerderheid.

Op basis van dit antwoord krijg ik de indruk dat het regeerakkoord doelbewust vaag is gehouden. Een regeeringsbijbel is niet nodig, maar een document van 65 bladzijden is voldoende om er concrete doelstellingen in te schrijven. Wij hebben tijdens het debat vastgesteld dat er heel wat meningsverschillen zijn tussen de twee meerderheidspartijen.

De werkgelegenheid, één van uw topprioriteiten, is daarvan een goed voorbeeld. De interpretatie van de CVP in-

Denys

zake arbeidsherverdeling is anders dan die van de SP. Bij de SP staat arbeidsherverdeling voor arbeidstijdverkorting. Minister Van Rompuy heeft het tegenovergestelde beweerd tijdens het debat.

Dit toont aan dat het vertrouwen tussen de twee meerderheidspartijen zeer oppervlakkig is. Op basis van dit regeerakkoord kan de VLD haar vertrouwen niet geven. **(Applaus bij de VLD-fractie)**

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de Vlaamse regering, collega's, aan het einde van dit debat zijn we niet veel wijzer geworden.

Wij hadden gehoopt dat de doelstellingen, instrumenten en middelen van het regeerakkoord tijdens dit debat zouden worden verduidelijkt. In plaats daarvan verwijst men naar beleidsintenties van de diverse ministers.

Namens onze fractie vraag ik u met deze beleidsintenties niet te wachten tot het nieuwe parlementaire jaar. Wij zijn ons allen bewust van onze taak als verkozenen van de Vlaamse Raad. Wij kunnen echter niet aan de slag met het document waarmee u ons naar huis stuurt. Wij wensen de concrete beleidsintenties van uw ploeg te kennen voor u aan de begroting begint te werken, of ten minste tegelijkertijd. Wij kunnen ons dan voorbereiden op onze taken.

Na al die kritiek wil ik iets positiefs zeggen over uw toezegging om de rol van de kabinetten af te slanken en meer een beroep te doen op de Vlaamse administratie. Wij vinden dat een goede zaak. Het document dat door de secretarissen-generaal werd opgesteld, bewijst dat deze administratie een belangrijke inbreng heeft en moet hebben in het beleid.

Even belangrijk is de informatie die het parlement krijgt. Daarvoor doe ik een beroep op de voorzitter van onze assemblee. Wanneer de informatie uitsluitend bestemd blijft voor de regering en de meerderheid, zouden wij tekortschieten.

Wil het parlement opgewassen zijn tegen zijn taak, dan moet het toegang hebben tot de informatie waarover de administratie beschikt. Daarom vraag ik aan de voorzitter en de minister-president dat dit parlement op een volwassen manier wordt geïnformeerd.

Ten slotte heb ik nog een wens voor ons binnenste binnenland, als u Europa niet het buitenland noemt. Het binnenste van dat buitenland is de Benelux. In de Benelux bestaat een controlerende parlementaire vergadering waarin de Vlaamse Raad niet vertegenwoordigd is. Bijge-

volg verliest deze vergadering haar parlementaire legitimiteit. Daarom vragen wij een regeling nog voor september om de eerste kring van de Europese kringen waartoe wij behoren, op een democratische manier te structureren.

Ik verwijs naar de uitspraken van onze fractie. Aan het einde van deze korte commentaar getuig ik van onze oprechte spijt dat wij deze regeringsverklaring niet kunnen goedkeuren. **(Applaus bij de VU-fractie)**

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers en collega's, dit debat heeft mij ontgoocheld. De regeringsverklaring is vaag en we kregen niets nieuws onder de zon.

Ik wend mij niet tot de meerderheid en de minister-president, maar tot de fractieleiders van de oppositie. Ik heb immers vastgesteld dat de andere oppositiepartijen tijdens dit debat plat op de buik gaan. **(Reactie in de zaal)**

Voor de VLD probeerde zo de meerderheid te vleien. De paringsdans van de heer Denys grenst aan het onwaarschijnlijke. **(Rumoer)**

Ik wist dat de VLD of de PVV of allebei vertwijfeld zouden zijn na wat er is gebeurd op 21 mei. Maar dat deze vertwijfeling vandaag zou leiden tot deze kruiperige houding tegenover CVP en SP en dat om er toch maar bij te horen, had ik niet van u verwacht, mijnheer Denys. Integendeel. Ik had gehoopt op een radicaal en rechtlijnig oppositiefrent dat gevormd zou kunnen worden met de verschillende oppositiepartijen. Dat is nu door de strategie van SP en CVP niet mogelijk. Via een krappe meerderheid nagelen zij jullie aan de banken : niet alleen de meerderheidspartijen maar, zoals gebleken is in het debat dat hier gisteren en vandaag werd gevoerd, ook de oppositiepartijen VLD, Volksunie en Agalev. En dat vind ik bijzonder spijtig.

De minister-president voert dit absurde spelletje ten top door tijdens zijn repliek te zeggen dat de oppositie ook enkele mandaten krijgt in afwachting van een definitieve keuze uit het trio VLD, Volksunie en Agalev. Met dat alles zullen ze jullie gedurende een aantal maanden en misschien zelfs jaren aan het lijntje houden. **(Onderbreking door de heer De Roo)**

De oppositiepartijen VLD, Volksunie en Agalev kan men zo paaien, maar het Vlaams Blok is gehard door de tegenkanting van de afgelopen jaren. Wij weten dat we ons niet moeten laten paaien door aalmoezen die ons worden toegeworpen.

De voorzitter : Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer Dewinter, sinds wanneer hecht u meer geloof aan wat de minister-president zegt dan aan wat de oppositiepartijen en uw eigen mensen zeggen ? Uw geloof in de minister-president is blijkbaar zeer groot.

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een opmerking. Er is reeds een oproep gedaan om het taalgebruik, het begrip, de houding en de opgevoerde toneeltjes verschillend te houden van wat men ziet in de straten van Antwerpen.

De heer F. Dewinter : Mevrouw, het zal u al wel opgevalen zijn dat uw fractieleider en uw fractie de jongste vier jaar dezelfde oppositiestijl heeft gehandhaafd zoals wij die nu in de praktijk wensen te brengen. Ik kan er ook niets aan doen dat uw partij om de vier jaar van strategie, politiek en voorzitter verandert. Bij het Vlaams Blok proberen wij de ingeslagen weg te volgen. En blijkbaar met succes, wat de VLD niet kan zeggen ! **(Rumoer in de zaal)**

Wij willen een radicale oppositie voeren en wij laten ons niet inkapselen in die nieuwe politieke cultuur. Die komt er gewoon op neer dat de meerderheid de oppositie en de oppositie de meerderheid opvrijt; dat men elkaar lief in de ogen kijkt in de hoop zo vlug mogelijk met zijn partij in de meerderheid te belanden. Dat was een eerste opmerking die mij van het hart moest.

Een tweede opmerking die ik wil geven, is dat ik niet vind dat wij ons moeten laten inkapselen in het federale systeem van overleg, van dialoog, van gesprekken tussen de verschillende gemeenschappen. Dit parlement is een rechtstreeks verkozen parlement. Dit is een legitiem parlement en het moet een volkomen en volledig bevoegd parlement worden. Dat betekent dat wij onze verantwoordelijkheid moeten nemen en op een democratische manier het Vlaamse volk moeten vertegenwoordigen. We moeten alleen de belangen van het Vlaamse volk en niets anders op de eerste plaats stellen. We moeten het principe van het eigen volk eerst toepassen in dit parlement. We moeten het recht in eigen handen nemen en ons niets aantrekken van de Belgische federale structuren. We moeten ons niet laten dicteren door wat de heren Busquin of Dehaene zeggen. De enige aan wie wij rekenschap moeten afleggen, is het Vlaamse volk. Dat betekent inderdaad dat wij het recht in eigen hand moeten durven nemen. Dat moeten wij durven zeggen. Dat moeten wij durven doen in dit parlement. U zult inderdaad in het Vlaams Blok en misschien alleen in het Vlaams Blok een partij vinden die niet van plan is u lief in de ogen te kijken. Wij zullen de waarheid vertellen omdat wij de belangen van Vlaanderen en de Vlamingen willen dienen. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : De heer J. Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren van de regering, geachte collega's, als er kogels zaten in de mond van de heer Dewinter waren hier ettelijke doden gevallen. Ik ben blij dat hij nog eens heeft gewezen op het grote verschil tussen de taal van democraten, de taal van de oppositie en de taal van uiterst rechts die het parlement alleen maar gebruikt om het te ondermijnen. Dat verschil hebt u hier duidelijk gemaakt. **(Applaus in de zaal)**

De voorzitter : De heer F. Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Dehaene heeft tijdens de verkiezingen zijn rug gedraaid naar zijn kiezers. U draait uw rug naar het parlement en naar onze fractie. Dat zegt meer over u dan over het Vlaams Blok dat u aanvalt. Mijnheer volkscommissaris Geysels, ik zou u willen zeggen dat uw oordeel over ons ons koud laat. Het enige oordeel waar wij belang aan hechten is het oordeel van de kiezer. En de kiezer was duidelijk op 21 mei. Niet alleen wat het Vlaams Blok betrof, maar zeker ook wat Agalev betrof. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : De heer J. Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de minister-president, u bent in uw antwoord op een aantal concrete kritieken en vragen van onze en andere fracties even vaag gebleven als in uw regeerverklaring die u hebt voorgelezen. Deze regeerverklaring was dan weer een beknopte versie van het vage regeerakkoord. U hebt een oproep gedaan tot dialoog. Ik moet zeggen dat u uw eerste examen hebt gemist.

Essentieel voor een dialoog is namelijk woord en wederwoord, vraag en antwoord, opmerking en weerlegging van de opmerking. Als hier gezegd wordt dat werkgelegenheid een topprioriteit is, en er wordt gevraagd in welke tijdsspanne, binnen welke budgettaire ruimte, op welke manier u dat in het algemeen – niet in details – gaat waar maken, dan antwoordt u in uw antwoord met dezelfde zinnen als de zinnen die in het regeerakkoord staan. Essentieel in een dialoog is antwoorden op vragen die men stelt. Anders is een oproep tot dialoog inderdaad een soort romance, een soort mistgordijn dat niet de uiting is van een nieuwe politieke cultuur, maar van politieke rekenkunde. Dan is de dialoog en de oproep eigenlijk een soort vrijbrief vragen aan de democraten in de oppositie om een volmacht te geven aan een regering. Dat, zo heb ik gisteren gezegd, zullen wij niet doen : niet morgen, niet overmorgen, niet volgend jaar. En dat is wat onze fractie in dit debat ontgoochelt. Essentieel is dat u antwoordt op vragen die men u stelt. U hebt er geen enkele beantwoord, zelfs niet van mensen uit de meerderheid. Het enige dat u rest, is hopen dat u tijdens uw herexamen, bij de begroting, iets duidelijker bent, anders zal uw meerderheid dan al geen meerderheid meer zijn. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (*Op de tribune*) : Meneer de voorzitter, meneer de minister-president, mevrouw, heren ministers, geachte collega's. Was mijn interventie gisteren iets te lang, ze zal vandaag zeer kort zijn. Eenheid van optreden, eenheid van handelen is belangrijk in de politiek. De eenheid van de oppositie is ook belangrijk. De eenheid van optreden van de meerderheid zal in de loop van de komende weken en maanden aan bod komen, bewezen worden. Het programma dat wij hier hebben besproken, is een heel ambitieus programma, volgens sommigen te vaag, te weinig concreet, maar men kan uiteraard in een programma niet alles wat men gedurende vier jaar zal doen concreet en heel gedetailleerd weergeven. Het is een programma voor een zittingsperiode. De instellingen moeten kunnen werken. Dit parlement gaat van start met het vertrouwen van een parlementaire meerderheid, dat is onbetwistbaar. Er is in het programma voldoende ruimte voor invulling, van inbreng door dit parlement, zowel door meerderheid als oppositie. Het is geen dictaat. Welnu, onze fractie, samen met de fracties van de meerderheid, is ten volle bereid om dit programma te steunen, en we zullen er met volle overgave gedurende vier jaar werk van maken. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (*Op de tribune*) : Meneer de voorzitter, meneer de minister-president, mevrouw, heren ministers, collega's, allereerst wil ik mij aansluiten bij de woorden van collega Jos Geysels, ten aanzien van het hysterische en negativistische optreden van het Vlaams Blok hier in dit parlement, dat gewoon de voortzetting is van hun negatieve houding in de maatschappij zelf. Collega Van Peel had daar vanmorgen een goed woord, een goede omschrijving voor, toen hij zei dat in deze maatschappij hét probleem het Vlaams Blok zelf is.

Collega's uit de democratische fracties, en dus ook uit de oppositie, als jullie na het antwoord van de minister-president gehoord te hebben nu vanavond nog altijd verklaren niet geheel voldaan te zijn over de antwoorden, omdat de vragen niet concreet werden beantwoord, dan zeg ik dat wij vanuit de beide meerderheidsfracties dit debat zullen helpen stofferen binnen de krachtlijnen van dit toch wel voor ons ook zo ambitieuze regeerakkoord, en dat wij vanuit dit parlementaire halfroond en met die democratische fracties inderdaad dat beleidswerk moeten invullen.

En dan zie ik toch wel de positieve boodschap van de minister-president dat zijn regering en zijn ministers beschikbaar zijn voor die democratische fracties. En ik denk dus dat wij zelf, als parlementsleden, de basis en de grondslag moeten zijn van onze beslissingen, ons beleid vanuit deze vergadering, waar wij allemaal spreken over

een vernieuwde aanpak. Die aanpak moet van onszelf komen.

Wij hoeven zelfs de regering niet te vragen het voortouw te nemen, de regering moet de parlementsleden volgen in datgene wat hier goedgekeurd wordt en waarvan zij de uitvoerder meent te zijn. Ik denk dus dat wij vanuit deze fractie dat principe moeten aanhouden en blijven aanhouden. Het is in volstrekte collegialiteit dat wij dat hier duidelijk stellen, ten opzichte van onze collega's van de CVP, ten opzichte van de collega's uit de democratische oppositie.

Voor ons betekent dit regeerakkoord inderdaad op zeer ambitieuze wijze wat wij van onze gedachtenstroming daarin willen zien en gezien hebben, met name de vijfkamp van topprioriteiten die ik heb genoemd, werkgelegenheid, stedelijke vernieuwing en renovatie, het voortzetten van een doortastend leefmilieubeleid en – waar men ook vragen over had – het degelijk invullen van het geheel aan ruimtelijke ordening, mobiliteit en openbare werking, samen in één pakket bij één minister. Wij vinden dit positief, meneer de minister-president, collega's, samen met de nieuwe accenten die gelegd werden in het welzijns- en gezondheidsbeleid.

Om al deze redenen én met enthousiasme zegt de SP in dit nieuwe parlement volmondig ja tegen deze regering en de ministers. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

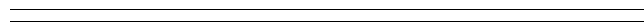
De heer D. Van Mechelen (*Op de tribune*) : Meneer de voorzitter, meneer de minister-president, collega's, aangezien de heer Denys als onze fractieleider als eerste het woord heeft gevoerd voor wij de andere fractieleiders aan het woord hebben gehoord, zou ik toch namens onze fractie uitdrukkelijk afstand willen nemen van de commentaren en de kritiek die wij van de fractieleider van het Vlaams Blok te horen hebben gekregen. Het zal u niet verbazen, collega Dewinter, dat ik als historicus in het geheel niet onder de indruk ben van uw geroep en getier over dit parlement, en meer bepaald over mijn fractie. Maar het sterkt mij meer dan ooit in mijn overtuiging dat wij als parlementsleden, als democraten, de volgende vier jaar de strijd zullen aanbinden tegen dat soort negativisme, waarvan mijn fractie uitdrukkelijk afstand wil nemen in dit debat. (*Applaus*)

Mijnheer de minister-president, u hebt voor deze regering het vertrouwen van de Raad gevraagd. Ongeveer negen leden van onze fractie hebben hun standpunten inzake dit regeerakkoord toegelicht. Tevens hebben zij een groot aantal vragen gesteld, onder andere in verband met de media. De minister heeft deze vragen genoteerd, maar helaas zijn wij niet aan onze trekken gekomen. Vandaag werd andermaal gevraagd om samen een open dialoog

Van Mechelen

aan te gaan over een aantal belangrijke onderwerpen om de levenskwaliteit in Vlaanderen te verbeteren. Hierop hebt u helaas niet geantwoord.

De leden van de meerderheidspartijen hebben vandaag dan ook het laatste woord. Het zal u immers niet verbazen dat wij dit regeerakkoord niet zullen goedkeuren. Mijnheer Sleeckx, u hebt gisteren een aantal vragen gesteld, waarna de heer Geysels heeft gevraagd of uw stemgedrag zou worden bepaald door de antwoorden van de regering. Welnu, ik zal uw stemgedrag zeer nauwlettend gadeslaan. (*Applaus*)

REGERINGSVERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vertrouwen dat door de Vlaamse regering bij monde van haar minister-president aan de Raad werd gevraagd over het voorgestelde programma en de voorgestelde regeringsploeg.

De leden die het vertrouwen schenken, stemmen ja, de anderen stemmen neen of onthouden zich.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Grijp Rufin
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Chabert Jos
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Gesquiere Marcel
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Voorzitter

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

De Raad verleent dus het vertrouwen aan de Vlaamse regering. (*Applaus*)

VOORSTEL van de heren E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad**Bespreking**

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van de heren Van Rompuy, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad.

De heer De Roo heeft dit voorstel van de heer Van Rompuy als mede-indiener overgenomen.

De bespreking is geopend.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's. Dit voorstel, dat ertoe strekt artikel 70 van de huidige Vlaamse Raad te wijzigen, werd ingediend door de fractieleiders van alle partijen. Als verslaggever van de laatste wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad in april jongstleden wil ik dit toelichten.

Het zal u bekend zijn dat we met artikel 70 een zogenaamde reflectieperiode hebben ingesteld, waarbij na de eindstemming een nieuwe periode begint die alle leden van dit parlement de mogelijkheid biedt amendementen in te dienen. Deze amendementen worden dan al dan niet aanvaard. Pas na deze tweede periode zal de tekst definitief zijn. Dit artikel stond in het Reglement. Het trad in werking op 6 april 1995. Concreet betekent dit dat elk decreet vanaf vandaag door deze reflectieperiode wordt getroffen. Het voorstel dat we nu bespreken, heeft tot doel om artikel 70 uit het Reglement te lichten. Het advies van het college van drie juristen, namelijk de heren Baert, Cooreman en Rimanque, bracht een niet-grondwettelijk element aan het licht. Dat advies is naar mijn mening juist, en moet ons ertoe aanzetten deze tekst aan te passen.

De idee van de reflectie is een goed idee. Ik spreek namens mijn fractie, maar ik neem aan dat de meeste leden van deze vergadering deze mening delen. We zullen een

Suykerbuyk

herziene tekst moeten bespreken in de commissie, zodat we het idee van reflectie behouden, maar aanpassen aan de opmerkingen van de drie genoemde juristen. Het eenkamerstelsel verdient het een periode te hebben waarin men kan reflecteren, zodat men bepaalde juridische of politieke vergissingen kan rechtzetten. Misschien is het ironisch, maar het eerste voorstel van reflectie dateert van 1985. We zijn nu in 1995. De drie juristen hebben een niet-grondwettelijk element ontdekt in dit voorstel, tien jaar nadat het werd ingediend. Indien we dan echt een reflectieperiode moeten inbouwen, zou die ook tien jaar moeten bedragen. Ik zal dit voorstel echter niet lanceren.

Als men het nu besproken voorstel volgt en de reflectieperiode nu wordt ingetrokken, doet dit niets af aan het feit dat we een nieuwe en aangepaste reflectieprocedure zullen blijven verdedigen. Het idee op zich is en blijft waardevol. We hopen in het najaar het Reglement in die zin te kunnen aanpassen. **(Applaus).**

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter. Onze fractie kan zich aansluiten bij het voorstel tot wijziging van Reglement, zoals verdedigd door mijnheer Suykerbuyk.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen).

Aangezien niemand het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

AANVULLING VAN DE AGENDA

VOORSTEL VAN RESOLUTIE VAN DE HEER J. GABRIELS BETREFFENDE DE KOPPELING VAN VLAAMSE BEVOEGDHEIDSMATERIES AAN DE FEDERALE FORMATIE-ONDERHANDELINGEN

De heer A. Denys : Ik vraag de hoogdringende behandeling van het voorstel van resolutie van collega Gabriels over het feit dat aan het federaal regeringsontwerp bevoegdheden gekoppeld zijn, die normalerwijze tot de onze behoren. In het Bureau is afgesproken om te vragen dat dit punt als eerste aan de orde komt, na het voorstel tot reglementswijziging.

De voorzitter : Ik stel voor dat de diensten het voorstel van resolutie van de heer Gabriels uitdelen op de banken, zodat de leden er kennis van kunnen nemen. In het Bureau van 15 juni maakten we daaromtrent een afspraak : indien de VLD-fractie het antwoord van de minister-president onvoldoende zou vinden, hebben zij het recht hierover een resolutie in te dienen, die dan onmiddellijk zou worden behandeld. We zullen dat dan ook doen.

Zijn er op dit punt nog vragen ? (Neen).

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik zou alleen willen opmerken dat het Vlaams Blok het inhoudelijk eens is met de voorstellen die het resultaat zijn van het overleg tussen de verschillende partijen. Onze partij is het eens met de voorstellen in verband met de wijziging van reglementen, en ook met de beide voorstellen van decreet en het statuut van het lid en het reglement van het pensioenfonds dat aangepast wordt. Maar wij zullen ons niettemin onthouden. Wij zullen ons onthouden omdat men het niet nodig achtte dat een lid van het Vlaams Blok de verschillende voorstellen van decreet en ook de wijziging van het reglement ondertekende. Ik merk dat elke partij van de Vlaamse Raad de stukken heeft ondertekend. Enkel een handtekening van het Vlaams Blok ontbreekt. Ik ken de handelswijze van de zogenaamde democratische partijen die een partij uitsluiten in het kader van het cordon sanitaire dat rond die partij werd gevormd. Maar dat betekent niet dat wij dat allemaal moeten laten gebeuren zonder enig protest. Wij zullen ons dus onthouden.

Ik wil er bij wijze van verwittiging op wijzen dat wij het de andere partijen bijzonder moeilijk kunnen maken. Wij kunnen de vergadering bijzonder lang rekken, als dat nodig blijkt. Wij kunnen voorstellen indienen in verband met dringende noodzakelijkheid waarbij eenparigheid vereist is. Wij kunnen het, als we dat willen, de meerderheid en ook de oppositie bijzonder vervelend maken, zowel in de plenaire vergadering, de commissies als daarbuiten.

Ik ben niet van plan dat te doen, omdat ik, als democraat, en het Vlaams Blok, als democratische partij, dat als een noodrem beschouwen, een ultiem middel waarvan wij slechts in allerlaatste instantie gebruik willen maken. Wij zijn verbeterer dan ooit om ervoor te zorgen dat onze partij als volwaardig wordt beschouwd en dat onze kiezers niet als tweederangskiezers worden behandeld. Dat betekent dat wij, als dat nodig blijkt, aan die noodrem zullen trekken. En de trein zal dan tot stilstand komen en samen met de trein het hele parlement. Wij zullen dat nu niet doen. Maar laat de verwittiging bijzonder duidelijk zijn voor iedereen die oren heeft en wil luisteren naar wat wij te zeggen hebben. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : Zijn er nog opmerkingen ? (Neen)

De bespreking is gesloten.

De stemming over het voorstel tot wijziging van het Reglement zal straks worden gehouden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE VAN DE HEER JAAK GABRIELS BETREFFENDE DE KOPPELING VAN DE VLAAMSE BEVOEGDHEIDSMATERIES AAN DE FEDERALE FORMATIE-ONDERHANDELINGEN.

De voorzitter : Aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Jaak Gabriels betreffende de koppeling van Vlaamse bevoegdheidsmateries aan de federale formatie-ondehandelingen.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ministers, collega's,

De resolutie is reeds iedereen bekend. Wij hebben die een tijd geleden ingediend, maar toen is binnen het Bureau overeengekomen om de resolutie pas vandaag te behandelen, als het antwoord van de regering ons niet tevreden zou stellen. Ik stel vast dat de minister-president niet concreet heeft geantwoord op de vragen die werden gesteld en uiteindelijk ook niet is tegemoetgekomen aan de bezorgdheid die in de resolutie werd geuit.

De VLD roept de Vlaamse Raad op onze resolutie goed te keuren. De redenen liggen voor de hand en zijn stuk voor stuk terug te vinden in de openingstoespraak van de voorzitter van het kersverse autonoom verkozen parlement.

Ten eerste, de voorzitter wenst in de toekomst op te treden als behoeder van de eigen bevoegdheden.

Ten tweede, de federale overheid mag geen greep krijgen op de bevoegdheden van de Vlaamse Raad.

Ten slotte, het principe van samenwerkingsakkoorden moet een initiatief blijven van de Vlaamse Raad.

Mijnheer de minister-president, collega's, ik stel vast dat het federale regeerakkoord het principe van samenwerkingsakkoorden reeds als een verworvenheid beschouwt. Meer nog. Het federale regeerakkoord geeft een opsomming van de materies waarvoor de gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn zoals het milieubeleid, stedelijke vernieuwing, armoedebestrijding, vorming en opleiding, wetenschappelijk onderzoek en telecommunicatie.

De VLD stelt vast dat eerste minister Dehaene zich in het federale regeerakkoord het recht voorbehoudt een interministeriële conferentie bijeen te roepen die aan de gemeenschappen en gewesten daarover voorstellen zal doen.

Dit betekent dat het federale bestuursniveau voorstellen zal opstellen over materies die ten volle onze bevoegdheid zijn. De gemeenschappen worden enkel uitgenodigd.

Mijnheer de voorzitter, ik doe een oproep tot deze Vlaamse Raad zich daartegen te verzetten en vraag de Vlaamse regering met aandrang deze problematiek **die** een eerste aanslag is op onze eigen bevoegdheden, ahangig te maken bij het Overlegcomité.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, de SP zal dit voorstel van resolutie niet goedkeuren.

De door de heer Gabriels vermelde domeinen behoren immers niet uitsluitend tot het bevoegdheidsdomein van de gemeenschappen maar zijn veeleer gedeelde bevoegdheden.

Het project inzake de stedelijke vernieuwing waarvan de heer Gabriels ten onrechte zegt dat het een zuiver Vlaamse materie is, staat of valt met een uitbreiding van de veiligheidscontracten. Deze uitbreiding behoort tot de federale bevoegdheden.

Omdat de SP van oordeel is dat heel wat materies gedeelde bevoegdheden zijn, zal mijn fractie deze resolutie niet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels : Mijnheer Timmermans, verzet u zich niet tegen de opsomming van de specifieke bevoegdheden van de gemeenschappen zoals vorming en opleiding in het federale regeerakkoord ?

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Gabriels het federale regeerakkoord niet goed heeft gelezen.

Het akkoord gaat niet verder dan een aanbieding. Dat betekent dat de federale overheid van plan is om in overleg met de gemeenschappen voorstellen te doen.

Dat is de positieve correlatie in een federaal systeem waar complementaire acties politiek nodig zijn. Dat vinden wij een positieve houding !

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de SP wellicht akkoord kan gaan met de resolutie van de heer Gabriels als de VLD het punt inzake de stedelijke vernieuwing laat wegvallen.

Ik stel voor dat de heer Gabriels een amendement indient om de passage inzake stedelijke vernieuwing weg te laten zodat de SP zijn resolutie kan steunen.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's. Onze fractie zal dit voorstel van resolutie van de heer Gabriëls niet steunen omdat wij onze visie in verband met de staatsvorming tijdens het debat van gisteren voldoende verduidelijkt hebben. Wij hebben duidelijk gesteld dat de staatsvorming niet is afgerond en dat er een eigen dynamiek kan ontstaan vanuit de Vlaamse Raad. Er zouden ook een aantal homogene bevoegdheidspakketten moeten worden verfijnd en afgebakend in de loop van de komende periode. Het is bovendien heel duidelijk dat de architect van het Sint-Michielsakkoord, de heer Jean-Luc Dehaene, heeft gezegd dat het zijn bedoeling is dat akkoord volledig uit te voeren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Geysels : Mijnheer de voorzitter, u weet dat wij van deze raad niet elke week het schouwspel maken van een communautaire opbodpolitiek, maar ik wil toch de heer De Roo tegenspreken. Ook wij zijn voor communautaire rust. Maar dat veronderstelt dat je in een federaal perspectief een aantal afspraken respecteert. Op blz. 42 van het federale regeerakkoord staat een aantal initiatieven dat rechtstreeks te maken heeft met bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, onder meer wat werkgelegenheidsprogramma's betreft. Ik vind dat een inbreuk en ik ben voorstander van communautaire rust. Daarom zullen wij dit voorstel van resolutie steunen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord

De heer E. Van Vaerenbergh (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de Volksunie zal deze resolutie eveneens steunen. Wij menen te moeten vaststellen dat de federale regering in haar regeerakkoord zich op het terrein begeeft van de Vlaamse Gemeenschap en dit parlement. Het is ook duidelijk dat de bevoegdheden tussen Vlaanderen enerzijds en het federale niveau anderzijds, geen communicerende vaten zijn. Ten slotte wijs ik erop, en daarvoor richt ik mij tot de heer De Roo, dat zijn voorzitter op de persconferentie naar aanleiding van het Vlaamse regeerakkoord duidelijk heeft gezegd dat de samenwerkingsakkoorden de bevoegdheid wat de leefbaarheid van de grote steden betreft, aan Vlaanderen moeten laten. Daar wij zien dat dat niet het geval is, willen wij met kracht protesteren.

De voorzitter. Zijn er nog opmerkingen ?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Ik zal kort zijn, mijnheer de voorzitter. De Vlaamse Raad heeft een slechte start gekend. Sommigen hebben beweerd dat er politieke spelletjes zijn gespeeld omdat twee fracties in dit parlement ge-

vraagd hebben dat een decreet dat in de vorige Vlaamse Raad werd goedgekeurd, ook zou worden nageleefd.

Ik denk niet dat dit een politiek spelletje is of dat het de bedoeling is van deze Vlaamse Raad de eigen bevoegdheden te laten uithollen.

Het wordt stilaan duidelijk wat hier aan het gebeuren is. Dit parlement weigert niet alleen de autonomie uit te breiden, het wil zelfs niet uitdiepen en als het er op aankomt, is het zelfs bereid zich een aantal bevoegdheden te laten ontnemen.

We gaan dus niet, zoals in de processie van Echternach, twee stappen vooruit en één achteruit, maar één vooruit en twee achteruit. Indien de CVP en de SP bij de tweede vergadering van dit parlement al zeggen dat deze resolutie, die eenvoudig zegt dat wij onze effectieve bevoegdheden willen beklemtonen, niet kan, dan zeggen zij met andere woorden dat dit parlement in de toekomst ten opzichte van het Belgische niveau het recht heeft te zwijgen. Dat is de realiteit en al de rest is larie en apekool.

De voorzitter : De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, ik verwijs in dit verband toch nog even naar uw openingsrede van het parlement. U hebt zich daarin aangediend als de hoeder van de eigen bevoegdheden. U hebt uitdrukkelijk verklaard dat het federale niveau geen enkele greep mag krijgen op de gemeenschapsbevoegdheden. Ik stel vast dat dit in het federale regeerakkoord wel het geval is voor specifieke domeinen die uitsluitend ressorteren onder de bevoegdheid van de gemeenschappen. Ik zou het onvergeeflijk vinden, als dit voorstel van resolutie niet zou kunnen rekenen op de steun van alle fracties in de Vlaamse Raad ; en ik zou het onvergeeflijk vinden dat wij van bij de start aan onze bevoegdheden laten knagen.

Ik ben van mening dat deze resolutie de steun van alle fracties zou moeten krijgen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mijnheer Gabriëls, aangezien u verwijst naar mijn toespraak ter gelegenheid van de installatie van de Vlaamse Raad, wens ik nog even te repliceren.

Er is toch wel een hemelsbreed verschil tussen de oorspronkelijke tekst van het regeerakkoord en de uiteindelijke versie, die wel degelijk tegemoetkomt aan de zorg die wij hebben geuit.

Dames en heren, ik stel voor dat wij nu onmiddellijk over deze resolutie stemmen, omdat wij beloofd hadden dit punt onmiddellijk na de regeringsverklaring te behandelen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE VAN DE HEER J. GABRIELS BETREFFENDE DE KOPPELING VAN VLAAMSE BEVOEGDHEIDSMATERIES AAN DE FEDERALE FORMATIE-ONDERHANDELINGEN

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Gabriels betreffende de koppeling van Vlaamse bevoegdheidsmateries aan de federale formatie-onderhandelingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

54 leden hebben ja geantwoord ;

60 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan

Platteau Stefaan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Gesquiere Marcel
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik

Voorzitter

Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad

• 32 (BZ 1995) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van bijzonder decreet van de heren Van Rompuy, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad.

De heer De Roo heeft dit voorstel van de heer Van Rompuy als mede-indiener overgenomen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, voor dit voorstel van bijzonder decreet houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de regering en van lid van de Vlaamse Raad is een tweederde meerderheid vereist.

Dit voorstel is het gevolg van een aantal wetten, waar ik nu niet langer bij stilsta, op grond waarvan regeringsleden de facto in de onmogelijkheid zullen verkeren hun parlementair mandaat naar behoren uit te oefenen.

De hoofdpodracht van deze Vlaamse Raad behelst in de toekomst ook de controle van de regering, en in die zin is er bijgevolg een duidelijke inhoudelijke onverenigbaarheid. De doorzichtigheid van de instellingen en de scheiding der machten vragen een duidelijk onderscheid tussen beide mandaten. Het komt er dus op neer dat dit decreet in werking zou treden op de dag van de eerste plenaire vergadering van de Vlaamse Raad, na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad. Dat betekent tevens dat de opvolgers-raadsleden, die op het ogenblik van de onverenigbaarheid in de plaats kunnen treden van ministers, ook lid kunnen worden van deze Vlaamse Raad. Ik wens hier wel aan toe te voegen, mijnheer de minister-president, dat door het instellen van de onverenigbaarheid het probleem van de bezoldiging van de ministers en hun statuut rijst. Ik denk onder meer aan de pensioenregeling, en zou u willen adviseren om dienaangaande een aantal initiatieven te nemen. (*Applaus*)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand hierover het woord ?

Mijnheer De Gucht heeft het woord.

De heer K. De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik ga het niet hebben over de inhoud van het decreet, maar over een vrij principiële aangelegenheid. Wij hebben vorige week besloten dat deze instelling voortaan Vlaams Parlement heet. Ik stel vast, in dit voorstel van decreet, en ook in een ander, houdende de instelling van een regime van politiek verlof, dat bovenaan de bladzijde “Vlaams Parlement” staat, maar dat de wetgevende tekst “Vlaamse Raad” vermeldt. Ik denk dat dit niet noodzakelijk is. Ik weet dat een aantal juristen daarbij opmerkingen zullen hebben, onder andere Professor Rimanque, maar ik denk dat hij zich vergist. Het Europees Parlement heeft zichzelf, zelfs in de officiële stukken, altijd Europees Parlement genoemd, ook toen de benaming van deze instelling eigenlijk “Vergadering” was. In het Verdrag van Rome staat vermeld dat in de Europese Gemeenschap een ver-

De Gucht

gadering bestaat : une Assemblée. Pas sinds de Europese Akte van 1986 is de naam "Europees Parlement" officieel geworden. Toch noemde die vergadering zichzelf hiervoor al Europees Parlement, ook in officiële stukken die deel uitmaakten van de wetgevende procedure. Het feit dat het Europees Parlement in die tijd grotendeels een adviserende bevoegdheid had, doet hier in geen enkele zin afbreuk aan. Het isoglucose-arrest bijvoorbeeld, heeft al in 1980 heel duidelijk gesteld dat het advies van het Europees Parlement een essentieel bestanddeel was van de besluitvorming binnen de Europese Gemeenschap, zonder dewelke geen beslissing kon genomen worden.

Er zijn dus een aantal voorbeelden. Ik denk dat wij die moeten volgen, en zou formeel willen voorstellen aan deze vergadering dat wij vanaf nu ook in de officiële stukken de term Vlaams Parlement als benaming voor deze instelling hanteren. Is daar een risico aan verbonden voor de rechtszekerheid van wie aan het recht onderworpen is ? Ik geloof van niet. Ik kan mij inbeelden dat op een gegeven moment de Raad van State zich over dit probleem buigt. Wat ik mij niet kan inbeelden, is dat de Raad van State ooit een arrest zou vellen, waarvan het gevolg zou zijn dat de subjectieve rechten van wie aan het recht onderworpen is, worden aangetast. Wij kunnen hoogstens op de vingers worden getikt, en ik moet u zeggen dat ik daar als rechtstreeks verkozen parlements lid niet van wakker lig. Ik denk dat wij die constitutieve autonomie werkelijk volledig tot in al zijn consequenties moeten doortrekken, en dus ook in de officiële stukken deze instelling Vlaams Parlement moeten noemen. **(Applaus)**

De voorzitter : Het Bureau heeft geoordeeld dat de officiële benaming Vlaamse Raad zal worden behouden voor alle wettelijke aangelegenheden. In alle andere situaties zal de naam Vlaams Parlement worden gehanteerd. Ik ben echter bereid uw stellingname opnieuw aan het Bureau voor te leggen en hierover opnieuw te beraadslagen. Hierbij zullen de argumenten die u vandaag hebt verdeeld, vanzelfsprekend in aanmerking worden genomen.

De heer K. De Gucht : Mijnheer de voorzitter, het is goed dat het Bureau zich opnieuw over deze aangelegenheid zal buigen. Uiteindelijk moet het parlement zich hierover echter uitspreken bij middel van een aanvullende, meer gedetailleerde resolutie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Nee)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van bijzonder decreet van de heren

Van Rompuy, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad.

Artikel 1

Dit bijzonder decreet regelt aangelegenheden als bedoeld in de artikelen 39, 127, 128 en 129 van de Grondwet.

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

Artikel 2

De uitoefening van het mandaat van lid van de Vlaamse Raad is onverenigbaar met het lidmaatschap van een gemeenschaps- of gewestregering of het ambt van gewestelijk staatssecretaris.

Evenwel kan een regeringslid of een gewestelijk staatssecretaris na de vernieuwing van de Vlaamse Raad tijdelijk de uitoefening van zijn ambt verenigen met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, zolang de betrokken regering ontslagnemend is.

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Het lid van de Vlaamse Raad dat de eed aflegt als lid van de Vlaamse regering, houdt onmiddellijk op zitting te hebben. Hij wordt vervangen door de eerst in aanmerking komende opvolger van de lijst waarop hij gekozen is.

Hij neemt zijn mandaat weer op na ontslag uit zijn functie als lid van de Vlaamse regering,

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

Artikel 4

Dit bijzonder decreet treedt in werking de dag van de eerste plenaire vergadering van de Vlaamse Raad na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Voorzitter

De stemming over het voorstel van bijzonder decreet zal straks worden gehouden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren **E. Van Rompuy, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen**

- 48 (BZ 1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van bijzonder decreet van de heren Van Rompuy, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen.

De heer De Roo heeft dit voorstel van de heer Van Rompuy als mede-indiener overgenomen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorstel van bijzonder decreet moet het regime van politiek verlof regelen voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering. Dit was nog niet gebeurd, behalve dan voor de personeelsleden van het onderwijs.

Er werden amendementen ingediend op het onderhavige document omdat er veiligheidshalve in een uitbreiding wordt voorzien voor de Vlaamse openbare instellingen. Ondanks de onverenigbaarheid die op dit vlak bestaat, maar wegens het principe van de gelijke behandeling, worden deze maatregelen in dit decreet opgenomen.

Wat het commentaar bij de artikelen betreft, lezen wij bij artikel 3 dat een beperkt aantal Vlaamse openbare instellingen de bevoegdheid hebben gekregen hun personeelsstatuut te bepalen. Hierbij worden de volgende instellingen vermeld : de Vlaamse Vervoermaatschappij, de BRTN, de GIMV en het VITO.

Voorts moet aan artikel 2 worden toegevoegd : en van de Vlaamse openbare instellingen.

In artikel 3, paragraaf 2, moet na de Vlaamse regering worden toegevoegd : de Vlaamse openbare instelling ingeval deze bevoegd is voor de vaststelling van het statuut van haar personeel.

Ten slotte moet aan de laatste zin van artikel 4, paragraaf 2, worden toegevoegd : of de Vlaamse openbare instelling ingeval deze bevoegd is voor de vaststelling van het statuut van haar personeel. (**Applaus**)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de voorzitter, ik wens vanaf het begin van de werkzaamheden van de Vlaamse Raad goede gewoonten te bevorderen.

In de laatste zin die wordt toegevoegd aan artikel 4, heeft u het over een hij. Ik vermoed dat dit ook een zij kan zijn. Daarom vraag ik als tekstcorrectie dat hij wordt vervangen door hij of zij. Bij het personeelslid spreekt men over het. Maar bij een hij kan er ook een zij zijn.

De voorzitter : Mevrouw Maes, ik heb deze tekst niet ingediend, zodat ik in feite niet hoeft te antwoorden. Het gaat echter over de betrokkene en dat is hij.

Mevrouw N. Maes : Hij of zij, mijnheer de voorzitter. De betrokkene is een goed woord, maar is seksloos. Als u het vervangt door een hij, moet het ook een zij kunnen zijn.

De voorzitter : Dan moet u de amendementen over de hele tekst indienen.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de voorzitter, ik stel het voor als een tekstcorrectie.

De voorzitter : Wanneer we dit als een tekstcorrectie aannemen, corrigeren we meer dan het amendement. Wanneer we dit als een nieuw element willen invoeren, moeten we dat in de toekomst altijd doen.

Mevrouw N. Maes : Het alternatief zou kunnen zijn overal zij te schrijven. U zou dan waarschijnlijk aanvoelen dat dit niet juist is. Wij voelen hetzelfde aan in het omgekeerde geval.

De voorzitter : Mevrouw Maes, het zou mij niet storen als er zij staat. Wij zullen nagaan bij de diensten waar hij of zij kan worden gebruikt. Het wordt aangenomen als een tekstcorrectie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van bijzonder decreet van de heren Van Rompuy, Denys, Timmermans, Van Grembergen en

Voorzitter

Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen.

Artikel 1

Dit bijzonder decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in de artikelen 39, 127, 128 en 129 van de Grondwet.

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

Artikel 2

De ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die de eed afleggen als lid van de Vlaamse Raad of lid van de Vlaamse regering, genieten van rechtswege een regime van voltijds politiek verlof voor de uitoefening van hun mandaat.

Op dit artikel is er een amendement van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

De ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering en van de Vlaamse openbare instellingen die de eed afleggen als lid van de Vlaamse Raad of lid van de Vlaamse regering, genieten van rechtswege een regime van voltijds politiek verlof voor de uitoefening van hun mandaat.

De stemmingen over dit artikel en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Voor de periode waarin het personeelslid ingevolge artikel 2 politiek verlof geniet, wordt het personeelslid in non-activiteit geplaatst. Voor de contractuele personeelsleden wordt de arbeidsovereenkomst voor dezelfde periode geschorst.

De Vlaamse regering stelt de nadere modaliteiten inzake de administratieve toestand vast.

Op dit artikel is er een amendement van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels dat luidt als volgt :

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering of de Vlaamse openbare instelling in geval deze bevoegd is voor de vaststelling van het statuut van haar personeel, stelt de nadere modaliteiten inzake de administratieve toestand vast. ”.

De stemmingen over dit artikel en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 4

§ 1. Het politieke verlof gaat in op de datum van de eedaflegging.

§ 2. Het politieke verlof eindigt zes maanden na de beëindiging van het mandaat. Vanaf dat ogenblik herkrijgt de betrokkene zijn statutaire of contractuele rechten. Indien de betrokkene niet in zijn betrekking werd vervangen, neemt hij deze betrekking opnieuw op wanneer hij deze activiteit herneemt. Indien hij werd vervangen, wordt hij geaffecteerd in een andere betrekking overeenkomstig de bepalingen vastgesteld door de Vlaamse regering.

§ 3. Het personeelslid mag na zijn wederopneming zijn salaris niet cumuleren met enig voordeel verbonden aan de uitoefening van zijn afgelopen mandaat.

Op dit artikel is er een amendement van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels dat luidt als volgt :

In § 2 de laatste zin vervangen door wat volgt :

“Indien hij werd vervangen, wordt hij geaffecteerd in een andere betrekking overeenkomstig de bepalingen vastgesteld door de Vlaamse regering of de Vlaamse openbare instelling in geval deze bevoegd is voor de vaststelling van het statuut van haar personeel. ”.

De stemmingen over dit artikel en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 5

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 13 juni 1995.

Geen opmerkingen ?

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De stemming over het voorstel van bijzonder decreet zal zo dadelijk worden gehouden.

STATUUT VAN HET LID VAN DE VLAAMSE RAAD

Beraadslaging en stemming

De voorzitter : Aan de orde is het statuut van het lid van de Vlaamse Raad.

De Raad, in zijn vorige samenstelling, heeft dit statuut reeds goedgekeurd, met dien verstande dat die goedkeuring door de nieuwe, rechtstreeks verkozen, Raad moest worden bekrachtigd. Weliswaar werden er enkele technische aanpassingen aangebracht wat de begrafenisvergoeding en de vaststelling van het belastbaar bedrag van de parlementaire vergoeding betreft.

De bespreking is geopend.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : In afspraak met de andere fractievoorzitters wordt dit punt verdaagd. Volgende week komen de fractievoorzitters samen om er een politieke beraadslaging over te hebben.

De voorzitter : Gaat de vergadering hiermee akkoord ? (*Instemming*)

De bespreking van het statuut van het lid van de Vlaamse Raad wordt uitgesteld.

REGLEMENT VAN HET PENSIOENFONDS VAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE RAAD

Beraadslaging en stemming

De voorzitter : Aan de orde is het reglement van het pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad.

De Raad, in zijn vorige samenstelling, had dit reglement reeds goedgekeurd, met dien verstande dat die goedkeuring door de nieuwe, rechtstreeks verkozen Raad, moest worden bekrachtigd.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de voorzitter, bij artikel 22 is sprake van het overlevingspensioen en de overlevingsrente. Is het in deze tijd nog normaal dat het voordeel hiervan wordt voorbehouden aan de categorieën die in de eerste vier punten worden genoemd ? Ik heb er geen bezwaar tegen dat uitdrukkelijk wordt verwezen naar een huwelijk dat ten minste één jaar heeft geduurd.

Kan het langdurig en duurzaam samenwonen, waarvan bewijzen kunnen worden voorgelegd, niet evenzeer aanleiding geven tot een volledig of gedeeltelijk recht op een overlevingspensioen ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, een aantal algemeen geldende basisregels van de pensioenwetgeving moeten worden behouden. Dit zou beschouwd kunnen worden als het uitzonderlijk bevoordelen van parlementsliden. Diezelfde basisregels bestaan nog steeds in de algemene pensioenwet.

Mevrouw N. Maes : Het is niet onze bedoeling een privilege te scheppen. Het is wel onze bedoeling te wijzen op een maatschappelijke situatie die in het systeem van de overlevingspensioenen een overweging verdient. Wanneer wij van oordeel zijn dat het tegen ons rechtsgevoel indruist om bepaalde personen na een duurzaam samenleven uit te sluiten, moeten wij vormen zoeken om hieraan tegemoet te komen binnen het kader van de pensioenwetgeving.

De voorzitter : Mevrouw Maes, dient u een amendement in ?

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de voorzitter, ik zou pleiten bij wijze van formeel amendement ten behoeve van een huwelijk dat minstens één jaar heeft geduurd of een duurzaam contract dat uit enig document blijkt. Ik begrijp dat het moeilijk is voor de meerderheid om dit te accepteren. Ik wil alleen het probleem signaleren en vragen dat wij daarover zouden praten om te zien wat wij hieraan kunnen doen. Indien u zich bereid verklaart dit gesprek te voeren, zullen wij dit als een engagement aanzien en kunnen wij hier later op terugkomen zonder uitdrukkelijk een amendement te moeten indienen, dat toch formeel zou verworpen worden.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het voorstel van mevrouw Maes bespreekbaar is. Het is beter eerst dit statuut goed te keuren. Er is een werkgroep in oprichting over het statuut van het lid van de Vlaamse Raad. Deze werkgroep zal binnenkort in werking treden. Bij die gelegenheid moeten ook de pensioenen en de rechten op pensioenen kunnen worden besproken en kunnen we eventueel overgaan tot de aanpassing van dit reglement.

De voorzitter : De heer K. De Gucht heeft het woord.

De heer De Gucht : Mijnheer de voorzitter, waarschijnlijk bent u het ermee eens dat dit een intern document is en

De Gucht

dat hier de tituluur moet worden aangepast in alle paragrafen.

De voorzitter : Laat ons uitvoeren wat we zojuist hebben afgesproken. Wij behandelen dit onderwerp opnieuw in het Bureau, kijken naar de juridische gevolgen voor alle documenten en eventueel spreken we ons hier opnieuw uit bij resolutie. Zo zal de duidelijke wil van het parlement naar voren komen.

Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Daar niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de bespreking gesloten.

Er is geen enkel voorstel tot wijziging van het reglement van het pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad. Ik meen te mogen constateren dat het reglement van het pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad eenparig is aangenomen. (*Instemming*)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Door de heren De Roo, Denys, Timmermans, De Winter, Van Grembergen en mevrouw Dua werd bij de Raad een motie ingediend betreffende een beroep bij het Arbitragehof tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 22 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995.

Deze motie werd ondertekend door meer dan tweederde van de leden, namelijk 110.

Conform artikel 56 van ons Reglement stelt de Raad derhalve bij het Arbitragehof een beroep in tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 22 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995.

VOORSTEL van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad

- 31 (BZ 1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heren De Roo, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
99 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Gesquiere Marcel
Geysels Jos
Goos Johnny

Voorzitter

Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur

Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel tot wijziging van het Reglement aan.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad

- 32 (BZ 1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van Bijzonder Decreet van de heren De Roo, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

11.5 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
100 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Gesquiere Marcel
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos

Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weys Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Voorzitter

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van bijzonder decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren J. De Roo, A. Denys, J. Timmermans, P. Van Grembergen en J. Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen - 48 (BZ 1995) - Nr. 1

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikelen 2, 3 en 4 en de amendementen op deze artikelen van het voorstel van bijzonder decreet van de heren De Roo, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen.

Bij artikel 2 is er een amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Gesquiere Marcel
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Martens Luc

Voorzitter

Dewinter Filip

Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermenen Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman

Voorzitter

Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Gesquiere Marcel
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goye Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Stemming over artikel 3 : zelfde stemming.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim

Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Het amendement en het artikel zijn aangenomen.

Bij artikel 4 is er een amendement bij paragraaf 2.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

99 leden hebben ja geantwoord ;

15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Baldewijns Eddy

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bogaert Jean-Marie

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeyns Jozef

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

Delcroix Leo

Demeester-De Meyer Wivina

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dielens Fred

Dua Vera

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Gesquiere Marcel

Geysels Jos

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Kelchtermans Theo

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Lauwers Herman

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Nelly

Malcorps Johan

Marsoul Hugo

Martens Luc

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Sannen Ludo

Sarens Freddy

Sauwens Johan

Sleeckx Jef

S tassen Jos

Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Aperen Arnold

Van Cleuvenbergen Riet

Van den Bossche Luc

Van den Brande Luc

Van Den Heuvel Ria

Van der Poorten Mark

Van Dijck Kris

Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwerkerke André

Van Peel Marc

Van Rompaey Hugo

Van Rompuy Eric

Van Vaerenbergh Etienne

Van Wallendael Tuur

Vandendriessche Bart

Vanderpoorten Marleen

Vanleenhove Gilbert

Verlinden Mandus

Vermeiren Francis

Voorzitter

Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Stemming over artikel 4 zelfde stemming.

Het amendement en het artikel zijn aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van bijzonder decreet van de heren De Roo, Denys, Timmermans, Van Grembergen en Geysels, houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of van de Vlaamse regering uitoefenen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Baldewijns Eddy
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis

Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Delcroix Leo
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Gesquiere Marcel
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kelchtermans Theo
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Martens Luc
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan

Voorzitter

Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Bossche Luc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyke n Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank

De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van bijzonder decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

De heer De Reuse heeft het woord.

De heer H. De Reuse : Mijnheer de voorzitter, ik merk op dat collega Marsoul voor twee heeft gestemd, wat niet de bedoeling is.

De voorzitter : Het is toegelaten om te stemmen voor iemand die in de zaal aanwezig is of die zich zelfs in de onmiddellijke omgeving van de zaal bevindt.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 17.32 uur.*
